

Lic.

NS6

101686.

பாம்பதி துணை.

தன்வந்திரி பகவான்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய,

வைத்திய குருநால்
200.

மதுரை வித்வான்

த. குப்புசாமி நாயுடு

அவர்களால் பரிசோதித்தபடி

மதுரை, புதுமண்டபம், புத்தகசாலை

ஜி இராமசாமிக்கோன்

இ. ராம. குருசாமிக்கோனார் சன்

அவர்களாற்றமது

மதுரை வடக்குமாசுவீதி, குருசாமிக்கோனார்தெரு,

ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் பிரலிஸ்

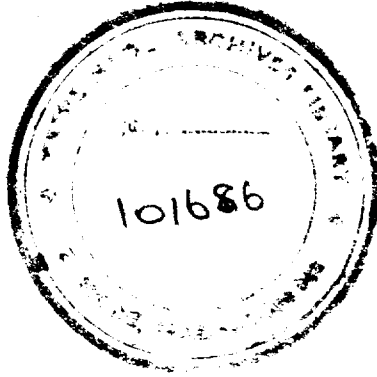
பதிப்பிக்கப் பெற்றது

இதன் விலை] Copy Right. [நூ. 1—0—0

காப்பி 500.

1956 மூன்றாவது பதிப்பு.

20
1956

பரமபதினை.

தன்வந்திரி வைத்தியக் குருநால் 200.

அட்டவணை.

முப்பூ விபரம்	15	கரும நோய்க்கு லேகியம்	108
சுர மாத்திரை	22	நூல் விபரம்	112
குங்குமக் குளிகை	24	தைலம்	120
வயிரவன் மாத்திரை	26	தோச சூக் கஷாயம்	130
சஞ்சீவி மாத்திரை	28	மேகத்திற்குக் கியாழம்	132
கிரந்தி மாத்திரை	31	செங்கிப் பற்பு அனுப்பானம்	135
கலிக்கம்	34	ஆக்கிராணம்	138
மேக ராஜாங்க எண்ணெய்	39	வல்லாரைக் கற்பம்	148
வாத ராஜாங்க எண்ணெய்	46	உருத்திரக் கற்பம்	149
வாதத்திற்குத் தைலம்	54	வங்கப் பற்பம்	150
கரப்பானுக்கு எண்ணெய்	56	தாமிரப் பற்பம்	153
மேகத்துக்கு எண்ணெய்	61	பித்தனைப் பற்பம்	159
பெரும்பாண்டுக் கெண்ணெய்	65	அயப் பற்பம்	161
புடத் தைலம்	69	வெங்கலப் பற்பம்	163
புங்கவிரைத் தைலம்	70	திராப் பற்பம்	165
இரணங்களுக்குத் தைலம்	74	இரசச் செந்நூரம்	172
சயத்திற்குத் தைலம்	76	காந்தச் செந்நூரம்	175
மூலச் சூட்டுக்குத் தைலம்	78	கெந்தகச் செந்நூரம்	177
தாளிசப்பத்திரிச் சூரணம்	85	கட்டுவசைச் செயரீர்	180
பித்தச் சூரணம்	87	லிங்கக் கட்டு	182
பினிசத்துக்குச் சூரணம்	90	தாளக உப்பு	183
வல்லாரைக் கிருதம்	94	பூரக் கட்டு	185
முயல் நெய்	97	வெள்ளைப்பாஷாணக் கட்டு	186
பிரம லேகியம்	100	மந்திரத் தைலம்	191

சுவமயம்.

தன்வந்திரி பகவான் திருவாய் மலர்ந்தருளிய,

சாஸ்திரங்கள்.

1-வது	வைத்திய சிந்தாமணி	1200
2-வது	வைத்திய காசியம்	1000
3-வது	வைத்திய நாலுக்காண்டம்	800
4-வது	கலைக்ஞானம்	500
5-வது	தைலம்	500
6-வது	சிமிட்டுரத்தினம்	360
7-வது	நிகண்டு	300
8-வது	வைத்தியம்	300
9-வது	தன்வந்திரி குணவாகடம்	280
10-வது	வைத்தியக் குருநால்	200
11-வது	தண்டகம்	140
12-வது	வைத்திய சூஸ்திரம்	73
13-வது	முப்பூ சூஸ்திரம்	50
14-வது	செயநீர்	50
15-வது	சொருபானந்தம்	50
16-வது	கருக்கடை சூஸ்திரம்	40
17-வது	வைத்திய சூஸ்திரம்	39
18-வது	கலைக்ஞான சூஸ்திரம்	32
19-வது	ஞான சைதன்வியம்	21
20-வது	வைத்திய சூஸ்திரம்	15
21-வது	பூஜாவிதி	15
22-வது	வைத்திய சத்தினம்	12
23-வது	ஞான சூஸ்திரம்	12
24-வது	ஞானநந்தம்	10
25-வது	வைத்திய சூஸ்திரம்	10
26-வது	ஞான வெண்பா	6

பரமபதி துணை.

தன்வந்திரி பகவான்,

திருவாய் மலர்ந்தருளிய
வைத்திய காண்டம் 200.

காப்பு—வேண்பா

ஆதியந்த மில்லா தகண்டபரி பூரணமாய்ச்
சோதியந்தம் வாழ்மயிலே சொற்பெரிய-வாத்கள்கேள்
நாதியந்த மானசத்தி நல்ல சரஸ்பதியே
வாத்யேந்தன் பங்கிலுறை வாழ்வே. (1)

வாத்யேன்ற வல்லபையின் பாகம்வா ழைங்கரஞ்
சோதி மணிவிளக்கின் சொற்பெரிய—ஓதிமறை
நாத்யேன்ன நான்முகவன் நல்ல பிரமனவன்
காதியேன்ன நாவிற கணக்கே. (2)

கணக்கென்ன மூலகுரு பாதங் காப்பு
கணமாக நந்தீசர் பாதங் காப்பு
வனக்கென்ன நாதாக்கள் பாதங் காப்பு
வளமான சற்குருவின் பாதங் காப்பு
அனக்கென்ன ரவிமதியின் பாதங் காப்பு
ஆனதொரு சதாசிவத்தி னமுதங் காப்பு
மணக்கென்ன தேவிசிவ காமி வாலை
மகத்தான தேவியம்பாள் பாதங் காப்பே. (3)

காப்பென்ன நந்தீச ரவரிடத்தில்
கருவாக எடுத்துப்பணி விடைகள் செய்து
வாப்பென்ன எங்குணத்தை யரிந்தாரையா
வளமாக என்யழைத்தார் முன்னே நின்றேன்
ஆப்பென்ன அமுதமதை யூட்டி ஓப்பார்
அன்பாக ஊமைதனைக் காதீர் சொன்னார்
நாப்பென்ன அமிர்தரசங் கனிய லாச்சு
நலமாகச் சகலசித்தம் நினவா லாச்சே. (4)

ஆச்சப்பா ஊமைதனை நிகண்டிற் சொன்னேன்
அன்பான வாசிமறைப் பெல்லாஞ் சொன்னேன்
காச்சப்பா மூன்றுலெட்சம் பாடலுக்கு
நலமாக நிகண்டிலே நான்தான் சொன்னேன்
வாச்சப்பா வைத்தியத்தக் காதி கேளு
வலமான அஷ்டாங்க வயிர வன்றான்
காச்சப்பா அவர்பூசை வேணும் பாரு
கனமான பூசையைத்தான் சொல்வேன் கேளே. (5)

கேளப்பா லங்கேனவும் டிங்டங் கேன்றுங்
கேடியாக மங்கேனவும் நங்கேன் றேசொல்
வாளப்பா வயிரவர்க்கு இம்மு லந்தான்
வளமாக லெட்சமுரு சேபித்துக் கொள்ளு
ஆளப்பா உன்னிடத்திற் கொலுவி ருப்பார்
அன்பான சக்கரத்தைச் சொல்லக் கேளு
நாளப்பா வரையாறு கீறிக் கொண்டு
நலமாகக் குறுக்கேயா ரரையுங் கீறே (6)

கீறியே சுற்றிலுந்தான் குலம் போடு
கிருபையாய்ப் பீஜங்கள் சொல்லக் கேளு
ஆறவே உத்திரத்தில் அங்ரங் மங்கேன்
றுனதொரு சிங்கேன்று போடு நீயே
மாறவே தேட்சணத்திற் சொல்லக்கேளு
மகத்தான ரங்கேன்றும் ரீங்கேன் றந்தான்
நாறவே சிங்கேன்றும் வங்கேன்றே தான்
நலமாகக் கிழக்கினிலே சொல்லக் கேளே. (7)

கேளப்பா கிழக்கில்வடு காயா வென்று
கேணிதழுடன் மேற்கேதான் சொல்லக்கேளு
வாளப்பா வறந்இறீங் கேன்று போடு
வளமான அம்மென்றும் உம்மென் றந்தான்
நாளப்பா நாற்சதுர மாகிப் போச்சு
நலமான உள்ளறையில் நாட்டக்கேளு
தாளப்பா இரண்டுண்டு நடுவிற் பாரு
தளமான வீட்டினிலே சொல்லக் கேளே. (8)

சொல்லுவேன் நாவென்ற எழுத்தைப் போடு
சொற்பெரிய நடுவேழுத்து லாவைப் போடு
அல்லவே கீழ்மேலாய்ச் சுழியைச் சுற்று
அப்பனே சுழிமுனையிற் குலம் போடு
நல்லவே குலத்தில் ரீங்காரம் போடு
நலமாக இம்மென்று ராவைப் போடு
வல்லவே ஊமையெழுத் திதுதான் பாரு
வளமான வடமொழியைத் திறத்திட்டு டேனே. (9)

திறக்கவே இவ்விதமாய்ச் சேகத்தி வுண்டோ
தேரியாத மூடர்களே இறுத்திப் பாரு
வறக்கவே சக்கரத்தைப் போட்டுக் கொண்டு
வளமான உத்தரமாயிருந்து கொண்டு
அறக்கவே பாயாசம் பலகாரங் கள்
அப்பனே தீபமொடு தூபங் காட்டு
நறக்கவே நாற்பத்தி அஞ்சக் குள்ளே
நலமாகச் சித்தியதாம் நவின்னு பாரே. (10)

நவிலவே சித்தித்தாற் கரும நோய்கள்
நலமாக உன்முகத்தைக் கண்ட போது
அவிலவே ஒடிவிடும் நோய்சள் பாரு
ஆனதொரு நோய்களுன்னக் கண்டு தாறு
மவிலுவேன் சிம்மந்தான் வருகு தென்று
வளமாக ஒடிவிடும் வினையாம் நோய்சள்
கவிலவே வடமொழியைக் கண்டா ரானுற்
கருவாக உலகத்திற் சித்த னுமே. (11)

சித்தனாய்ச் சடமெடுத்தா லெல்லா முண்டு
சிறப்பாக மற்றோர்க்குச் சித்தி யாமோ
அத்தனாய் மூன்றுருவு ஊமை தாண்டா
அப்பனே அஞ்சேழுத்து மூமை யாமோ
வத்தமா மெட்டெழுத்து மூமை யாமோ
வளமைம்பத் தோரட்சா மூமை யாமோ
பத்தனா யிருந்தோர்க்கு எல்லாஞ் சித்தி
பரிவாய்வா தத்திற்கேட் டலவான் பாரே. (12)

பாரேனவே ஞானத்தைப் பாரார் முடர்
பலமான பாவத்தைச் செய்வாரையா
ஆரேனவே ஞானமோடு வைத்திய யோகம்
அப்பனே பார்த்தாக்காற் பாவ மாமோ
நாரேனவே ஒன்றுமில்லை ஏது மில்லை
நலமான அறுபத்து நாலுஞ் சொல்வேன்
வாரேனவே ஐம்பூத மோடிப் போகும்
வளமான கற்பத்தா லோட லாச்சே.

(13)

ஆச்சேன்ற யோகத்தைப் பார்த்தா னுகில்
அன்பான வாதமோடு ஞானஞ் சித்தி
வாச்சேன்ற வாதத்தா லென்ன வாகும்
வளமான ஞானத்தைப் பாரு பாரு
நாச்சேன்ற ஞானத்தை யறிந்தா யானால்
நலமாகச் சிவயோகப் பதவி யாவாய்
தேச்சேன்ற பொருளறிந்தோன் சித்தன் சித்தன்
சிறப்பாக மற்றோர்க்குச் சித்தி யாதே.

(14)

முப்பூ லிபரம்.

சித்தேன்ன ஊமைதனைத் திறந்து சொன்னேன்
சிறப்பான வழியையுட மார்க்கங் கேளு
அத்தேன்ன வைத்தியத்தின் மார்க்கங் தானும்
அன்பான பூமியுட நாத மப்பா
சுத்தனா யிருந்தாக்காற் சொல்லக் கேளு
சொற்பெரிய உவர்ப்புவைக் கொண்டு வந்து
நத்தேன்ன படியொன்று அளந்து வாங்கி
நலமாக வைத்துநீ திங்கள் பாரே

(15)

பாரப்பா பனிரைக் கொண்டு வந்து
பரிவாக இரண்டுபடி யதிலே வார்த்து
ஆரப்பா கலக்கியே அடுப்பி லேற்றி
அன்பான குழம்புடோ லாகும்போது
வாரப்பா இறக்கியே வைத்துக் கொண்டு
வளமாக ஆறிவரும் பதத்திற் கேளு
சீரப்பா பிங்கான் தா னகல மாகச்
சிறப்பாகக் கொண்டுவந்து வதனி லுற்றே

(16)

ஊற்றியதோர் பிங்கானப் பதியில் வைத்து
உறவான வாலையுரு லெட்ச மோது
ஆற்றியதோர் நைவேத்தியங் தூபங் காட்டு
அன்பான பால்பழங்கள் வஸ்து வைத்து
நாற்றியதோர் நாற்பதுநாள் சென்ற தானால்
நலமான பூப்பூத்துக் காய்க்கும் பாரு
வாற்றியதோ ரஞ்சுநாள் ஆன பின்பு
வளமாகக் காய்காய்த்துப் பழமாம் பாரே.

(17)

பழமாகும் நாற்பத்து அஞ்சுக் குள்ளே
பரிவான பூவேடுத்துப் பதனம்பண்ணு
அளமாகுந் தீபமோடு தூபங் காட்டு
அப்பனே வைத்தியமுப்பு இதுதான் பாரு
நலமான முப்பூவின் சுண்ணங் கேளு
நன்மைபெற கல்வத்தில் முப்பூ விட்டு
வலமான குக்குடத்தி னண்டம் வாங்கி
மஞ்சளதை நீக்கிவிட்டு விந்தை வாரே.

(18)

வாரப்பா சாமமது ஒன்று ஆட்டி
வளமான பனிரீரால் சாம மாட்டு
ஆரப்பா வில்லை செய்து நெல்லுலர்த்தி
அப்பனே விந்ததனா லேழு சீலை
பூரப்பா காயவைத்துப் புடங்குக் குடத்தில்
புடம்போடு சுண்ணமதாய் வெண்ணீராகுங்
காரப்பா சுண்ணத்தை யெடுத்துக் கொண்டு
கருவாக வயிரவர்க்குப் பூசை பண்ணே.

(19)

பண்ணவே குப்பிதனிற் பதனம் பண்ணி
பண்பான மருந்துகளிற் கூடச் சேரு
அண்ணவே ஆக்கிராணங் கலிங்கத்தோடும்
ஆனதோரு கட்டுவகைச் செயநீ ரோடும்
மெண்ணவே செந்தூர பற்பத் தோடும்
மேலான மாத்திரைக ளெண்ணெய் யேரும்
ண்ணவே தைலமோடு குரணங்கள்
கனமான லேகியத்தி லுந்தான் சேரே.

(20)

தானுன வாதமோடு ஞானப் போக்கு
தனதான தீட்சையோடு சமாதி தானும்
வானுன கருக்கிடைகுத் திரத்திற் சொன்னேன்
வளமான வடமொழிதா னின்னூல் பாரு
மானுன காயாதி கற்பங் கொண்டு
மகத்தான மந்திரங்கள் சக்கரங்கள்
தேனான நந்தீசர் கடாசுத் தாலே
திறமாக விரித்துநான் சொல்வேன் பாரே. (21)
சுர மாத்திரை.

சொல்லவே மாத்திரைதா னென்று கேளு
சுகமான வாளமது பலந்தான் காலு
மெல்லவே பூரங்கால் அழிஞ்சி வேரின்
மேற்பட்டை கொடிவேலி வேர்ப்பட்டைகால்
அல்லவே யிதுவேல்லாஞ் சுத்தி செய்து
அப்பனே கல்வத்திற் போட்டு ஆட்டி
வேள்ளவே தனப்பாலாற் சாமம் ரெண்டு
வேதாந்தக் கையானிற் சாமம் ரெண்டே. (22)

இரண்டான நாய்சாம மறைத்துக்கொண்டு
இரேசகபூ ரகங்கும்பப் பூசைசெய்ய
வரண்டான துவரைபோ லுண்டை செய்து
வளமாக உலர்த்தினாய்ச் செப்பில் வைத்து
கரண்டான தேனதிலே கொடுத்துப் பாரு
கைகடந்த சுரமெல்லா மோடிப் போகும்
அரண்டான சுரம்போகு மாத்தி ரைதான்
ஆனதொரு இம்மருந்தைச் சொல்லக் கேளே. (23)
குங்குமக் குளிகை.

கொள்ளவே குங்குமத்தின் குளிகை கேளு
கோடிதான குங்குமப்பூ பலந்தா னென்று
மள்ளவே திரிகடுகு திரிப லாதி
மகத்தான சாதிக்காய் கிரும்பு ஏலம்
விள்ளவே சந்தனத்தாள் மருதம் வேரும்
விதமான கடுகுரோ கணியங் கூட்டு
அள்ளவே யிதுவேல்லா மறைதான் கூட்டு
அப்பனே கல்வத்திற் போட்டுக் கேளே. (24)

கேளேன்ற பழச்சாற்றற் சாம மொன்று
கேடியான இஞ்சிச்சார் சாமம் ரெண்டு
வேளேன்ற கண்டங்கத்திரி பழத்தாற் சாமம்
விதமாக அரைத்ததனை வழித்தேடுத்து
ஆளேன்ற சிறப்பயர்போற் குளிகை செய்து
அப்பனே உலர்த்திப்பி செப்பில் வைநீ
மானேன்ற அனுப்பான மறிந்து செய்தால்
மகத்தான குளிர்சன்னி சுரங்கள் போமே. (25)
வைரவன் மாத்திரை.

போமேன்ற வைரவன்மாத் திரையைக் கேளு
புகழான லிங்கமோடு நாவி கேந்தி
வாமேன்ற வெங்காரம் சாரம் வீரம்
வளமாக யிதுவேல்லாம் விராகன் ரெண்டு
கோமேன்ற சுத்திசெய்து கல்வத்திட்டு
குணமான லவங்கமோடு பத்திரி சுக்கு
ஆமேன்ற கையானி லிரண்டு சாமம்
அப்பனே மங்கையர்தன் பாலா லொன்றே. (26)

ரெண்டான குமரிச்சார் சாமம் ரெண்டு
ரேகித்து அரைத்ததனை வழித் தேடுத்து
அண்டான பனிப்பயர்போல் மாத்திரை செய்து
அப்பனே ரவிதனிலே உலர்த்திக் கொண்டு
வண்டான மனிதருக்கு அனுப்பா னத்தில்
மாட்டிடவே ரேயத்திருஞ் சொல்லக் கேளு
கண்டான கழற்சன்னி சேதம் சன்னி
கனமான குளுமைமுதல் சுரங்கள் போமே. (27)
சஞ்சீவி மாத்திரை.

போமப்பா சஞ்சீவி மாத்திரை கேளு
புகழான நாவியுடன் சூதம் லிங்கம்
வாமப்பா அரிதாரம் பூரங் கேந்தி
வளமான ரசத்தன் செந் தூரங்கூட்டி
காமப்பா சுத்திபண்ணி இதுவேல் லாந்தான்
கனமான பலகைதான் கல்வத் தீட்டு
நாமப்பா கிரும்புடனே பத்திரி ஏலம்
நலமாந்திரி கடுகுதிரி பலாதி யெண்ணே. (28)

எண்ணவே நேர்வாளஞ் சுத்தி செய்து

இதமாகப் பலமரைதான் கூடச் சேரு

வண்ணவே நிம்பக்காய்ச் சாற்றாற் சாமம்

வளமான கள்ளிப்பால் சாமம் ரெண்டு

மன்னவே குமரிச்சார் சாமம் நாலு

வளமான கொண்ணப்பட்டைச் சாறு சாமம்

அன்னவே சாமமது எட்டு மாட்டி

அப்பனே ஆட்டியின் மாத்திரை செய்யே. (29)

செய்யவே அனுப்பான மறிந்து செய்தாற்

செயமான சன்னியோடு கறங்கள் தோஷம்

மையவே மாண்டுவிடும் நோய்க ளெல்லாம்

மகத்தான பால்தேனிற் கொள்ளும் போது

வையவே செத்தபிண மெழுந்தி ருக்கும்

வளமாக விதியிருந்தால் பிழைப்பா னப்பா

கையவே விதியில்லா விட்டாற் கேளு

கனமூன்றே முக்கால்நாழிகையிற் போமே. (30)

கிரந்தி மாத்திரை.

போம்பா யிந்தமுறை யாருஞ் சொல்லார்

புகழான என்னந்தி முறைதா னப்பா

வாமப்பா வழிதுறையாய்ச் சொல்லி விட்டேன்

வளமான நந்தீச ருளரி னாலே

காமப்பா கிரந்தியெல்லாம் போவ தற்குக்

கனமான மாத்திரைதா னென்று சொல்வேன்

நாமப்பா பூரமுடன் கேந்தி சேரு

நலமான கருஞ்சீர கந்தான் சேரே. (31)

சேர்ப்பா பறங்கிப்பட்டையிற் முண்மந்தான்

செயலாகச் சுத்திசெய்து கல்வத் திட்டு

வாரப்பா சீரகமுங் கூடப் போட்டு

வளமான கையான்சா றதனு லாட்டி

ஆரப்பா தாணிக்காய்போ லுண்டை செய்து

அப்பனே எடுத்துகன்றாய் னோய்கட் கீயந்தால்

நாமப்பா நசித்துவிடு முதிர்ந்து போதும்

நலமான பததியந்தான் புளிப்புத் தள்ளே. (32)

தள்ளவே அரைக்கீரை யிரட்டிக் கொள்ளு

தனதான முருங்கைக்காய் சுத்திரி யாகும்

விள்ளவே உப்பதனை வருத்துக் கூட்டு

விதமான மாத்திரையை விழுங்கிக் கொள்ளு

நள்ளவே கிரந்திகளுந் தவறண் டேபோம்

நலமான மாத்திரையாற் நன்மை யாகும்

அள்ளவே கலிக்கத்தின் மாத்திரை கேளு

அசுவினியே வெங்கரம் நாலுங் கூட்டே. (33)

கலிக்கம்.

கூட்டவே வெண்மிளகு வாளங் கூட்டு

கூறுக விதுவெல்லாஞ் சுத்தி பண்ணி

ஆட்டவே வகைக்குறொ கழுஞ்சு கூட்டு

ஆனதொரு திரிகடுகு கூடச் சேரு

வாட்டவே கல்வத்திற் போட்டுக் கொண்டு

வளமான பழச்சாற்றாற் சாம முன்று

காட்டவே கன்னிபூலைப் பாலாற் சாமங்

கருத்தாக வெற்றிலைச்சார் சாமம் நாலே. (34)

நாலான வெற்றிலைச்சா றதனிற் போடு

நாதாந்த சன்னியோடு விஷங்கள் போக

சாலான முலைப்பாலிற் போட்டிட் டாக்காற்

சமத்தான குளிருடனே கரமும் போகும்

ஆலான அமுதாதி கலிக்கஞ் சொன்னேன்

அப்பனே சன்னிமாத் திரைதான் கேளு

மேலான முத்தமோடு வெடியுப் புந்தான்

மேன்மேலும் பூரமுடன் கொளி கூட்டே. (35)

கூட்டப்பா அதிமதூம் அக்கிரா காரங்

குணமான மருந்தெல்லாங் கல்வத் திட்டு

காட்டப்பா எலு மிச்சம் பழச்சார் சாமம்

கனமான இஞ்சியுட் றீரிற் சாமம்

நீட்டப்பா நிம்பச்சா றதனிற் சாமம்

நேர்மையுடன் பத்மினியா மங்கை யின்றன்

ஆட்டப்பா தனப்பாலிற் சாம மாட்டு

அப்பனே ஆட்டியின் மாத்திரை செய்யே. (36)

செய்ய்பா இதவெல்லா முப்பூச் சேர்த்து
செயமான புடம்போட்டாற் சர்க்கைக் கொல்லும்
வையப்பா ஒருகுளிகை தேனிற் கொள்ள
வளமான சன்னிபதி மூன்றுத் தீரும்
அய்யப்பா அனுப்பான மறிந்து கொள்ள
ஆனதொரு விஷசன்னி தோஷம் போதும்
கையப்பா சிறுவர்களும் வைத்தியஞ் செய்வார்
கருதியதோர் குளிகையது செய்துபாரே. (37)

பானேன்ற மாத்திரைக னிதற்கீ டல்ல
பண்பான சீடர்களே உங்களுக்கு
நானேன்ற ஆணுவத்தாற் சொல்லப் போட்டேன்
நலமான கருக்கலெல்லா மிதிலே தானும்
ஆனேன்ற மேகமது இருபத் தோன்றும்
அப்பனே, மேகத்தா லெழுந்த றோகம்
தானேன்ற சயமெட்டும் நீரழிவுத்
தனதான குலைபதி னெட்டும் டோமே (38)

மேகராஜாங்க எண்ணெய்.

ஆமப்பா மேகத்தா லெழுந்த றோகம்
ஆனதொரு வியாதியைத்தான் சொல்லப் போமே
காமப்பா மேகரா சாங்கத் தேண்ணெய்
கருவாகச் சொல்லுகிறே னெழுங்கு கேளு
வாமப்பா கருங்கய்யான் படிதா னென்று
வளமான சங்கின்சார் படிதா னென்று
காமப்பா கருநொச்சி படிதா னென்று
கனமான செவ்வெள்ளி படிதா னென்றே. (39)

ஒன்றான கோவைச்சார் படிதா னென்று
உத்தநெல்லிக் காயின்சார் படிதா னென்று
கன்றான கரிப்பான்சார் படிதா னென்று
கனமான ஆவரைச்சார் படிதா னென்று
நன்றான இத்திப்பா லுடனே தானும்
நலமான ஆலம்பால் படிதான் காலு
அன்றான அத்திப்பால் படிகா லாகும்
அப்பனே ஆரைச்சார் படிதா னென்றே. (40)

ஒன்றாகக் காளிச்சார் படிதா னென்று
உத்தமனே குமரிச்சார் படிதா னென்று
கன்றான கன்னிப்பால் படி யரைக்கால்
கனமாம்வேள் ளாட்டின்பால் படிதா னென்று
வன்றான ஆவின்பால் படிதா னென்று
வளமான தேங்காய்ப்பால் படிதா னென்று
நன்றான உருவிச்சார் படிதா னென்று
நலமான அவுரிச்சார் படிதா னென்றே. (41)

ஒன்றான கழுதைப்பால் படி யரைக்கால்
உற்றசிற்ற மணக்கெண்ணெய் படி யிரண்டு
வன்றான எள்ளெண்ணெய் படிதா னென்று
வளமாகக் கற்கவகை சொல்லக் கேளு
அன்றான திரிகடுகு திரிப லாதி
ஆனதொரு ஏலமொடு கிராம்பு பத்திரி
நன்றான வெட்டிவோர் விலாமிச் சோடு
நற்சந்தனத் தூள் தேவ தாரி தானே. (42)

தானான இவையெல்லாந் தேங்காய்ப் பாலில்
தனதாக அரைத்தெண்ணெய் தனிற்கலக்கி
வேனான சாரதனில் எண்ணெய் யொன்றாய்
மேலான சட்டிதனிற் கலக்கிக் கொண்டு
மானான அடுப்பேற்றித் தீயை மூட்டி
வளமான சாமமது பனிரெண் டப்பா
கானான ஒருவிறகால் எரித்துக் கொண்டு
கனகமதா யிறக்கியதைப் பதியில் வையே. (43)

வையப்பா எண்ணெய்தனை வடித்துக் கொண்டு
வளமான வயிரவர்க்குப் பூசை பண்ணு
கையப்பா கரண்டிநிறை நாற்ப துநாள்
கைக்கொள்ள மேகமது தவறுண்டே போம்
மையப்பா வாழித்த சயங்கள் யாவும்
மகத்தான சிலேத்தமசய மேல்லாம் போதும்
நையப்பா கருமவினை மேக மேல்லாம்
நலமாகப் பறந்துவிடுங் கர்ம றோயே. (44)

கோயான வகையேது கர்மத் தாலே
 நூறுன கருமத்தால் வந்த கோய்தான்
 வாயான வாதுரா சாகங்க கேளு
 வளமான எண்ணெய்ப்பா யார்தான் சோல்வார்
 காயமா யுள்ளபடி நான்தான் சொன்னேன்
 நலமாக அறிவாலே கண்டு செய்வாய்
 காயான கனிபழம்போ லின்னா லப்பா
 கருவாக எண்ணாலிற் சோல்வேன் பாரே. (45)

வரதராஜாங்க எண்ணெய்.

பாரப்பா கண்டங் கத்திரியி னேடு
 பரிவான மிளகானை படிதா னேன்று
 காரப்பா வாகைச்சார் படிதா னேன்று
 கனமான மாவுலிங்கம் படிதா னேன்று
 ஆரப்பா கொன்றைச்சார் படிதா னேன்று
 அப்பனே வேள்ளமது படிதா னேன்று
 நாரப்பா வாதராசன் மூலச் சாறு
 நலமாகப் படியொன்று கூடச் சேரே (46)

சேரப்பா இதுகளெல்லங் கலக்கிக் கொண்டு
 சேர்மானம் வேள்ளாட்டின் படிபா லொன்று
 நாரப்பா கற்கவகை சோல்லக் கேளு
 நலமான முருங்கைவேர் சங்க வேரும்
 ஆரப்பா கொடிவேலி வேருங் கூட்டு
 அப்பனே வேள்ளொருக்கு வேருங் கூட்டு
 காரப்பா திப்பிலியஞ் சக்து ஓமங்
 கருவான கரியசீ ரகமுங் கூட்டே. (47)

கூட்டப்பா கிராம்புடனே காயம் பத்திரி
 குறிப்பாக வகைவகைக்கு விராகன் ரெண்டு
 வாட்டப்பா முன்றாக்கு வகைக்கு மைந்தா
 வளமாகப் பலமரைதான் கல்வத் திட்ட
 ஆட்டப்பா கடைச்சாக்கு வேர்கள் யாவும்
 அப்பனே வேள்ளாட்டின் பாலி லாட்டி
 காட்டப்பா சிற்றண்டத் தேண்ணெய் நாழி
 நலமான சாடூரடெண் ணெய்யுந்தான் சேரே. (48)

சேரப்பா சட்டிதனில் வைத்தக் கொண்டு
 சேடலான கற்கத்தைக் கலக்கிக் கொண்டு
 வாரப்பா அடுப்பேற்றிச் சாம மஞ்ச
 வளமாகத் தீயெரித்து நன்றாய்க்காய்ச்சி
 ஆரப்பா மெழுகுபதங் தனில் வடித்து
 அப்பனே வயிரவர்க்குப் பூசை பண்ணி
 காரப்பா எண்ணெய்கா சிடைதான் கொள்ளு
 கனமான வாதமன் பதவும் போமே. (49)

போமப்பா மண்டலந்தான் கொள்ளும் போது
 புகழாகப் பத்தியந்தான் காரு காரு
 வாமப்பா வாதமெண் பதினூல் வந்த
 வல்வினையைச் சோல்வுகிறேன் வகையாய்க் கேளு
 தேமப்பா காந்தலோடு குளிகள் வீக்கங்
 தீவிரமாஞ் சூலசோறி குட்ட ரோகம்
 நாமப்பா மண்டைக்குத் திசீவு வாயு
 நலமான கழல்அண்ட வாதம் பாரே. (50)

பாரப்பா நடுக்கமுதல் வாந்தி தீரும்
 பரிவான இடுப்புலி பறந்து போகும்
 ஆரப்பா கைகாலில் திமிரும் வாயு
 அப்பனே கைமுடக்கல் கால்மு டக்கல்
 வாரப்பா இன்னும்பல வியாதி யாவும்
 வளமாகப் போடிப்போடியாய்ப் பறந்து போகும்
 நாரப்பா இந்தஎண்ணெய் பத்தியங் கேளு
 நலமான மிகுத்திமுங் பாருபாரே (51)

பாரென்று கண்பார்த்து முகத்தைப் பார்த்து
 பரிவாக அவனுடைய பலத்தைப் பார்த்து
 ஆரென்று வியாதியுட குணத்தைப் பார்த்து
 அப்பனே நாடியுட பலமும் பார்த்து
 ஏரென்று இதுவறிந்து வைத்தியம் பாரு
 என்மகனே குணம்பார்க்கா முடர் தானும்
 நாரென்று நெகில்விழுந் தலைவான் பாரு
 நமன்வந்து துரிதக்கோ பஞ்செய் வானே. (52)

வானேன்ற நாடிகளே யாருஞ் சொல்லார்
வளமான என்னந்தி சொன்னு ரையா
நானேன்று பன்னீரா யித்திற் றுணும்
நலந்தேறியக் குருடனுக்குத் தெரியச் சொன்னேன்
பானேன்ற வடமொழியார் காணப் போனார்
பரிவான என்னால்போற் சொல்லா ரையா
நானேன்றும் உள்ளபடி யறிந்து சொன்னேன்
நலமான அறிவுள்ளோர் தேர்வார் டாரே. (53)
வாதத்திற்கு ஷைலம்

பாரான நடுமுடக்கு வாதத் தீர
பரிவான தைலமொன்று சொல்லக்கேளு
ஆரான வேப்பெண்ணெய் பழிகால் வாங்கி
அப்பனே வாகைச்சார் பழிகால் கூட்டு
வாரான தில்லைப்பால் படிய ரைக்கால்
வளமுருங்கை வேர்ச்சாரு படிய ரைக்கால்
நாரான கற்கவகை சொல்லக் கேளு
நலமான கரியுப்பு இங்குப் பாச்சே. (54)

இந்தான வெள்ளுள்ளி காயங் கூட்டி
இதமாவி லிங்கவேர் சித்திர மூலம்
வந்தான வசம்புடன் திப் பிலியங் கூட்டி
வளமாக இவையெல்லா மரைத்துக் கொண்டு
கந்தான அடுப்பேற்றி சுண்டக் காய்ச்சிக்
கனமாக எடுத்ததனை தடவு மோய்க்கு
அந்தான நிமிஷத்தில் லீக்கம் வாங்கும்
ஆனதோரு கடுப்புகளுந் தீர்த்து போமே. (55)
கரப்பானுக்கு யெண்ணெய்.

போமப்பா இதரண்டுஞ் செய்தி ருந்தால்
போல்லாத பிணியாய்வு தீரும் பாரு
வாமப்பா வழியாகச் சொல்லி விட்டேன்
வளமான அகவினியே அறிந்து செய்வாய்
காமப்பா கரப்பானுந் தீரு தற்குக்
கனமான எண்ணெய்யொன்று சொல்லக் கேளு
நாமப்பா எண்ணெய்ப்படி முக்கால் வாங்கு
நலமான சின்னிச்சார் கூந்தற் சாரே. (56)

சாரான செருப்படைச்சார் கருமோச் சிச்சார்
சமத்தான சேவுகனார் பூண்டுச் சாமம்
வாரான சங்கஞ்சார னையின் சாமம்
வளமான வெள்ளெருக்கன் சாறு மிந்தப்
பேரான இவ்வகைக்குப் படியொன் றாக
பிரியமுடன் சேர்த்தொன்றாய்ப் பின்பு மேலாம்
ஆரான சர்க்குவகை சொல்லக் கேளு
அப்பனே சீரகந்தான் ரெண்டு கூட்டே (57)

கூட்டப்பா கடுகுபோ கணியங் கூட்டு
குணமாம் வாதகரப்பான் பட்டை கூட்டு
வாட்டப்பா கண்டங்கத் திரியங் கூட்டு
வளமாம் ஆனெருஞ்சிப் பூண்டுங் கூட்டு
காட்டப்பா வேம்பாடம் அரத்தை கக்கு
கனமான பரங்கிச்சக் கரையங் கூட்டு
நாட்டப்பா யிதவேல்லாக் துளாய்ப் பண்ணி
நலமாக வகைக்கு அரைப் பலமுஞ் சேரே. (58)

சேரடா எண்ணெய்தனிற் கலக்கிக் கொண்டு
சிறப்பாக நேர்வாளம் விராகனென்று
வாரடா நீர்சுண்டக் காய்ச்சிக் கொண்டு
வளமான மெளகுபதந்தினைப் பார்த்து
காரடா இறக்கியதை வடித்துக் கொண்டு
கனகமிகை நார்பதுநாள் கொள்ளச் சொல்லு
நாரடா பத்தியந்தா னிச்சா பத்தியம்
நலமாக தீரும்மோய் தன்னைக் கேளே. (59)

கேளப்பா லீக்கமுடன் கொள்ளி சுட்டான்
கேடிதான வாதத்தின் கரப்பா னோடு
வாளப்பா பித்தத்தி லெழுந் கரப்பான்
வளமான செங்கரப்பான் சொறி கரப்பான்
ஆளப்பா லிங்கப்புத்து யோணிப் புத்து
அப்பனே கிரந்தயோடு கொம்கைப் புண்ணம்
நாளப்பா கிரந்தயோ டெழுந்த தேவ்லாம்
வளமான லெடிகிரந்த யேவ்லாய் டெமே (60)

மேகத் தெண்ணெய்

போம்பா மேகத்தி னெண்ணெய் கேளு
புகழான அத்திப்பால் படிசா லப்பா
வாமப்பா தேங்காய்ப்பால் செவ்வ ள்ளிகீர்
வளமான பின்மரத்து நொங்குத் தண்ணீர்
ஆம்பா உதியம்பட்டைச் சாறுபடி முக்கால்
அப்பனே ஆவின்பா லாவின் நெய்யும்
காமப்பா எண்ணெய்ப்படி ஒண்ணையுஞ்சேர்த்து
கனமான வகையெல்லாம் படிமுக்கால் கூட்டே. (61)

கூட்டப்பா கற்கவகை சொல்லக் கேளு
குணமான முல்லைவேர் குமிழும் வேரு
வாட்டப்பா கோடிவேலி வேருங் கூட்டி
வளமான சாத்திகாய் கிராம்பு ஏலம்
நாட்டப்பா பத்திரியுந் தாளி சந்தான்
நலமாங்கோ ரோசனைசந் தக த்துள் கூட்ட
ஆட்டப்பா வேட்டிவேர் விலாமிச்ச வேரும்
அப்பனே யிவையாவின் பாலா லாட்டே. (62)

ஆட்டவே எண்ணெய்யைப்பால் தனிற்க ரைத்து
அப்பனே அடுப்பேற்றித் தீயை மூட்டு
காட்டவே மெழுகுபதம் தன்னிப் பார்த்து
கனகமதாய் வாடித்தனைப் பதனம் பண்ணு
மாட்டவே மண்டலந்தான் கரண்டி கொள்ள
மகத்தான வங்கபற்பம் போட்டுக் கொள்ளு
நாட்டவே நீரிழிவு தட்டமெல்லாம்
நலமாக மறைந்துவிடுஞ் சுருக்கில் தானே. (63)

நானா எண்ணெய்க்குப் பத்தி யந்தான்
தனதான பெண்ணோடு புகையு மாகா
வானா பாவக்காய் பூசனி க்காய்
வளமான கொள்ளுடனே அடுத்திக் கீரை
தேனா எள்ளெண்ணெய் இருவகைக ளாகா
திறமான பத்தியமாய் பதார்த்தங் கூட்டு
ஆனா பெரும்பாண்டுக் கெண்ணெய் கேளு
அப்பனே எள்ளெண்ணெய் படிமுக் காலே. (64)

பெரும் பாண்கேக்கண்ணெய்.

நாலப்பா நாவற்பட்டைச் சாறுபடி முக்கால்
கருவான உதியம்பட்டைச் சாறுபடி முக்கால்
வாலப்பா அத்திப்பட்டைச் சாறுபடி முக்கால்
வளமான நெல்லிக்காய்ச் சாறுபடி முக்கால்
மேலப்பா ஆலம்பட்டைச் சாறுபடி முக்கால்
மிகுபூவ ரசம்பட்டைச் சாறுபடி முக்கால்
மாலப்பா கரிப்பாளின் சாறுபடி முக்கால்
மனமான கற்கவகை சொல்லக் கேளு. (65)
வேறு.

கேளப்பா பலமுக்கால் தாளி சந்தான்
கேடியான சாத்திகா யேலங் கிராம்பு
வாளப்பா அரத்தையோடு மதராங் கூட்டு
வளமான நிலப்பனையின் கிழங்கு கூட்டு
ஆளப்பா வகைக்குவகை பலங்கல் வத்திங்
அங்கிட்டுத் தென்னங்காய்ப் பாலா லாட்டு
காளப்பா எண்ணெய்தனிற் கரைத்துக் கொண்டு
கருவாக அடுப்பேற்றித் தீயை மூட்டே. (66)

மூடையிலே மெழுகுபதம் வருதல் கண்டு
முழித்திருந்து கைபாகம் பார்த் திறக்கு
வாடையிலே எண்ணெய்தனை யிறக்கிக் கொண்டு
வளமாக வகைனுக்குப் பூசை பண்ணு
காடையிலே கரண்டிநிறை கொண்டிட் டாக்காற்
கனமான பெரும்பாண்டு ரத்தப் பாண்டு
நாடையிலே வெள்ளையோடு நீச்சருக்கு
நலமான நீர்சதையி னடைப்பும் போமே. (67)

போமென்று தயிர்மோர்நெய் பாலுங்கூட்டு
புகழான உப்பதனை வறுத்துக் கூட்டு
ஆமென்று மற்றதெல்லாந் தள்ளிப் போடு
அப்பனே எண்ணெய்யுட் மகுத்துவந்தான்
வாமென்ற புடத்தைல மகிமை கேளு
வனமான எட்டிவிறைத் தைலஞ் சொல்லேன்
நாமென்ற எட்டிவித்து படிதான் நாலில்
நலமான புங்கம் வித்து நாலுசேரே. (68)

ட்டத்தைலம்

சேரேன்ற வில்வப் பழம்நூறு கூட்டி
ஜெயமாக இவைமுன்றும் புடத்தைலம் வாங்கி
வாரேன்ற மனிதருக்குக் கொடுத்தா யானால்
வளர்ப்புட்ட முடன்பாண்டு வீக்கத்தீரும்
ஆரேன்ற தலைக்குத்தான் தேய்த்துமுழித்
அமைந்துய்த்த குடுதீர்த்த மயிர் முளாக்கும்
நாரேன்ற சொறிசாங்க அரையாப்புப் புண்ணும்
நலமாக ஓடிவிடும் நவின்றிட்டேனே.

(69)

பங்கவிதைலைம்

நவிலவே இன்னுமொரு தைலங்சேளு
நலமான புங்கவித்துத் தைலஞ் சொல்வேன்
அவிலவே புங்கவித்து படிதானென்று
அப்பனே அழிஞ்சுவித்துப் படிதானென்று
கவிலவே முல்லைவேர் வீசை ரெண்டு
கனமான குமரீவேர் வீசை யெட்டு
மவிலவே யிதுவேல்லாம் பாண்டத் தீட்டு
மகத்தான குழித்தைலந் தன்ன வாங்கே.

(70)

வாங்கியே கடுகளவு உள்ளுக்கியந்து
வளமாக மேலுக்கும் பூசிவாரீ
ஆங்கவே நரைதிரைக ளிதினற் போதும்
அப்பனே காயமது இறுகிப் போதும்
தாங்கவே பாண்டுடனே மீகம் போதும்
தலமாக இத்தனையு மிதனற் நீரும்
சாங்கவே இன்னுமொரு தைலஞ்சொல்வேன்
சமத்தான அறுகனவேர்த் தைலங்கேளே.

(71)

கேளப்பா அறுகின்வேர் வீசை யெட்டு
கேடியான முத்தமது வீசை யெட்டு
ஆளப்பா புங்கன்வேர் வீசையெட்டு
அப்பனே இதுவேல்லாம் பாண்டத் தீட்டு
வாளப்பா குளித்தைலந் தன்ன வாங்கி
வளமாகத் தைலமதைப் பதனம் பண்ணு
காளப்பா உள்ளுக்குக் காசி டைகோள்
நற்சிரசிற் றேய்த்து நன்றாய் முழித் வாடியே.

(72)

முழுகிடவே தீருமது பித்தப் பாண்டு
முக்கியமுள்ள பித்தவேட்டை பித்தச் சூடு
அழுகிடவே உடம்பெரிவு கைகால் காந்தல்
அப்பனே நெஞ்செரிவு முக்கே ரிசைல்
பழுகிடவே கபாலத்தின் மண்டைக் குத்து
பதமான அக்கினியா மாந்தந் தீரும்
வழுகிடவே புளிபுகையு மாகா தப்பா
வளமாகப் பத்தியத்தை நினைவாய்ச் செய்யே.

(73)

இரணங்களுக்குத் தைலம்

செய்யப்பா ஆறாத ரணத்துக் கெல்லாஞ்
செயமான தைலமொன்று சொல்லக் கேளு
வையப்பா சங்கம்வேர் வீசை ரெண்டு
வளமான பூவரசம் பட்டை ரெண்டு
கையப்பா சிவன்வேம்பு வீசை ரெண்டு
கனமான வாலுளுவை வீசை ரெண்டு
கையப்பா இதுவேல்லாம் நறுக்கிக் கொண்டு
நளமான பாண்டத்தீற் போட்டி டாயே.

(74)

போடப்பா குழித்தைல மாகவாங்கி
புகழான சீசாவிற் பதனம் பண்ணு
ஆடப்பா மனிதருக்கு உள்ளுக் கிய
அப்பனே புண்புரைக ளாரூப் புண்ணும்
வாடப்பா பத்தெட்டிற் பிறந்த ரோகம்
வளமாகப் பறந்தோடிப் போதும்பாரு
நாடப்பா ரணத்தின்மேற் றைலம் போடு
நலமாகப் பறந்துவிடும் புண்கள் தானே.

(75)

சயத்தைலம்

தானான ரணத்தைலஞ் சொன்னே 'னப்பா
தயவாக சயத்துக்குத் தைலங் சேளு
தேனான செம்முள்ளிவேர் வீசை ரெண்டு
செயமான சங்கம்வேர் வீசை ரெண்டு
ஆனான ஆடாதோடை மூலிவேரும்
அப்பனே வீசையதில் ரெண்டு கூட்டு
வானான இதுமுன்றங் குழித்தைலம் வாங்கி
வளமான தைலத்தைப் பதனம் பண்ணே.

(76)

பண்ணப்பா பணவிடைதான் கொள்ளச் சொல்லு
பரிவாக இருபொழுது உள்ளக் கேற்று
சண்ணப்பா சயரோகஞ் சிலேத்ம் ரோகஞ்
சமத்தான யீளையோடு கவாச காசம்;
மண்ணப்பா பாண்டுவிடு மிருமல் ரெத்தம்
மகத்தான கொளுகொளுப்பு மேற்கு வாசங்
கண்ணப்பா கண்காணு தோடிப் போருங்
கனமான மேகத்தா லெழுந்த தாச்சே
மூலச்சூட்டுக்குத்தலைம்.

(77)

ஆச்சப்பா சயத்தினுட தைலஞ் சொன்னேன்
அப்பனே மூலச்சூ டெல்லாம் போக
வாச்சப்பா தைலமொன்று சொல்லக் கேளு
வளமான தைலமடா எவருஞ் சொல்லார்
மாச்சப்பா மிககரீன முக்கத்தாரி
மகத்தான தென்னவேர் பனயின் வேறும்
காச்சப்பா கையானுங் கொழிஞ்சி வேறும்
கனமான இலந்தைவேர் முகட்டை வேரே.

(78)

வேரேகீழ் காய்நெல்லி சித்தா முட்டி
மேலான நெல்லிப்பட்டை யானப்பட்டை
காரப்பா இதவேல்லாம் வீசையொன்று
கனமான பாண்டத்தி லிட்டுக் கொண்டு
ஆரப்பா குழித்தைலந் தன்ன வாங்கி
அப்பனே அடக்கமதாய்ப் பதனம் பண்ணி
வாரப்பா வேளாகாசிடையீ தானிய
வளமான மூலமெல்லாம் பறந்து போமே.

(79)

போமப்பா புடத்தைலப் பெருமை சொன்னேன்
புகழான சூரணத்தின் மகிமை கேளு
ஆமப்பா வாதமெல்லா மொழிந்து போக
அப்பனே சூரணந்தா னென்று சொல்வேன்
வாமப்பா சரக்கொன்ன மாவி லிங்கம்
வளமான கொடிவேலி கண்டங் கத்திரி
காமப்பா வாதத்தின் கரப்பான் பட்டை
கனமான தூதுவளை சங்கம் வேரே.

(80)

வேரான வேள்ளெருக்கன் வேருங் கூட்டு
விதமாக இதுவகைக்குப் பலந்தா னெந்து
ஆரான பூண்டுனே காயஞ் சுக்கு
அப்பனே இத்துப்பு வளைய லுப்பு
காரான கம்பியுப்பு கல்லுப் போடே
கனமான உப்பெல்லாஞ் சுத்தி செய்து
வீரான வேரெல்லாந் தூளாய்ப் பண்ணி
விதமான கடைச்சரக்கைப் பொடிதான் பண்ணே(81)

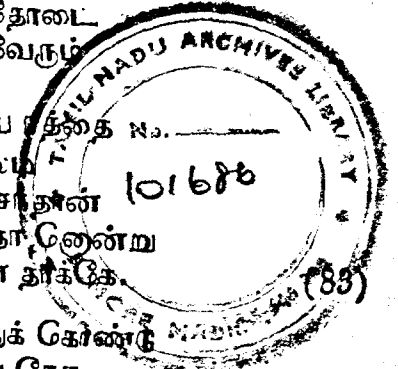
பண்ணவே இரண்டுமொன்றாய்க் கலந்து கொண்டு
பண்பான சூரணத்தைப் பதனம் பண்ணி
கண்ணவே வேருகிதாள் உள்ளக் கேற்று
கனமான வாதத்தால் வந்த பீடை
அண்ணவே சூரணத்தைக் கொண்ட போதே
அப்பனே கண்காணு தோடிப் போதும்
வண்ணவே வாதத்தின் சூரணத்தை
வளமான சயதுக்குக் கொடுக்கக்கேளே.

(82)

கேளப்பா செம்முள்ளி ஆடா தோடை
கெடியான சங்கோடு யீய வேருங்
வாளப்பா திரிகடுகு ஏலத் தோடு
வளமான கண்டங்கத் திரியு த்தை
நாளப்பா கடுக்காயுஞ் சித்திர மூலம்
நலமான கையானுந் தாளி சந்திரன்
ஆளப்பா இதவேல்லாம் பலந்தா னென்று
அப்பனே கல்லுலறி னாள தாக்கே.

தாக்கென்ற சூரணத்தை வடித்துக் கொண்டு
தனதாகச் சீனியிலே முணு சேரு
வாக்கென்ற குதமோடு தாளகந்தான்
வளமான பற்பத்தி லெதுவா னனும்
சாக்கென்ற பணவிடைதான் வைத்துக் கொள்ளு
சயமீள மந்தார காசம்போதும்
ஆக்கென்ற பத்தியந்தான் புளிபுகை பெண்
அகற்றுஅரைக் கீரையோடு தவரை தானே.

(84)

தாளிச பத்திரிகுரணம்.

தானுன கடல்மச்சம் வற்றல் கூட்டு

தனதாக மற்றதெல்லா மாகா தப்பா

தானுன இன்னுமொரு குரணங்கேள்

தாளிசப்பத்திரிச குரணந்தான் சொல்வேன்

கானுன பலமொன்று தாளி சந்தான்

கருத்தான திரிகடுகு திரி பலாதி

ஆனான ஏலமொடு கிராம்பு பத்திரி

ஆகயிவை யாவும்பல மரைதான் கூட்டே. (85)

கூட்டியே யிடித்ததனை வடித்துக் கொண்டு

கூறுகச் சீனியதில் மூன்றி லொன்று

வாட்டவே வெருகடிதூள் உள்ளிற் கொள்ள

வளமான மூலத்தின் கடுப்பு ரெத்தம்

மாட்டவே மேகமொடு மூலவாய்வு

மகத்தான வாச்சியொடு ரெத்தப் பாண்டு

நாட்டவே நீர்க்கடுப்பு கல்லடைப்பு

நலமாகும் மேகவேள்ளை பறந்து போமே. (86)

பித்தச்சுரணம்.

போமப்பா இன்னுமொரு குரணங்கேள்

புகழான பித்தத்தின் குரணத் தான்

வாமப்பா ஆவாரம் பட்டை வேரும்

வளமாமவோ நிலத்தாமரை கீழ்காய் நெல்லி

ஆமப்பா கூவிளம்பேர் சித்தாமுட்டி

அப்பனே இலவன்வேர் வேலிப் பாசி

காமப்பா நரிப்பயறு நன்னரிவேர்

கனமான விலாமிச்ச வேருங்கூட்டே. (87)

கூட்டப்பா எலுமிச்சை வேருங் கூட்டு

கூராக இதுவகைக்குப் பலந்தான் ரெண்டு

ஆட்டப்பா கடுக்காயும் ஏல மாஞ்சில்

அப்பனே சந்தனத்தூள் தேவதாரம்

வாட்டப்பா இதுவெல்லா மரைப் பலந்தான்

வகையாக இடித்ததனை வடித்துக் கொண்டு

காட்டப்பா சீனிசீ ரகமுங் கூட்டு

காசினியிற் குரணத்தின் மகிமை தானே. (88)

தானுன குரணத்தை இருபோ துண்ண

தனதான பித்தேரிவு கண்பு கைச்சல்

வானுன பித்தத்தா லெழுந்த தெல்லாம்

வளமாக மாண்டுவீட வகையுஞ் சொன்னேன்

கானுன பீனிசங்க ளெல்லாம் போக

கனமான குரணந்தா னென்று கேளு

தேனான கடுக்காயுங் கடுகு ரோகணி

செண்பகப்பு பெருமருந்து இவையுங் தானே. (89)

பீனிசத்துக்குச் குரணம்.

தானேன்ற திரிகடுகு செங்கத்தாரி

தனதான கொடுவேலி கண்டங் கத்திரி

வேனென்ற சங்கவோர் சீரகந்தான் ரெண்டு

விதமான விதுவெல்லாம் பலமொன்றாக

கோனென்ற கல்லுரலி விடித்துக் கொண்டு

குணமாக எடுத்ததனை வைத்தே தானுங்

நானேன்ற வெருகடிதூ ளிருபோ தாக

நலமாக ஏழுநாள் கொள்ளு கொள்ளே. (90)

கொள்ளப்பா மேகசூலை பீனி சங்கள்

கொடிதான நாசிரத்தம் நாசி நாற்றம்

விள்ளப்பா உடம்பெல்லாந் தினவு குட்டம்

விதமான பொருமலுடன் விம்மல் விக்கல்

கள்ளப்பா காதிலுள்ளே சீழு ரத்தம்

கனமான பீனிசங்க ளெல்லாம் போதும்

அள்ளப்பா பீனிசச் குரணந்தான் சொன்னேன்

அப்பனே இன்னுமொன்று அருளுவேனே. (91)

அருளுவேன் மூலமொன் பதமே போக

அழகுசண்ட மாருதச் குரணமுஞ் சொல்வேன்

வருளவே கொடிவேலி சுக்குங் கூட்டி

வளமான மிளகானை முத்தக் காக

கருளவே கடுக்காயுங் கடுக்காய்ப் பூவுங்

கனமான புளியாரை சித்த ரத்தை

மருளவே குங்குமப்பூ சாதிக் காயும்

மகத்தான கொழிஞ்சிவேர் பிரண்டை வேரே. (92)

வேரான சரக்கொன்ன வேரும் வாங்கு
வேதார்தப் பச்சையோடு மாவேர்ப் பட்டை
ஆரான இதுவெல்லா முலர்த்தித் தாளாய்
அப்பனே வகைக்குப்பலம் ரெண்டு வாங்கி
வரான தீதுவெல்லா மெடுத்துக் கொண்டு
வளமாகச் சீனியதீர் கலந்து கொள்ளு
நாரான இருபோது மண்ட லங்கொள்
நலமான முலமொன் பதவும் போமே

(93)

வல்லாரைக்கிருதம்

போமப்பா சூணத்தின் மகத்துவஞ் சொன்னேன்
புகழாகக் கிருதநெய்யின் வகையைக் கேளு
வாமப்பா வல்லாரைக் கிருதந் தானும்
வளமான வல்லாரை படிதா னென்று
நாமப்பா ஆவரைச்சார் படிதா னென்று
நலமான கோவைச்சார் படிதா னென்று
காமப்பா தக்காளி படிதா னென்று
கனமான ஆவிநெய் படிதா னென்றே

(94)

ஒன்றான ஆவிநெய் படிதா னென்று
உத்தமனே கற்கவகை சொல்லக்கேளு
கன்றான திரிபலைசா தீக்காய் கிராம்பு
கல்வத்தி லாவிநெய் தன்னுலாட்டி
வன்றான நெய்தனிலே கலக்கிக் கொண்டு
வளமாக அடுப்பேற்றித் தீயை மூட்டிக்
கன்றான நீர்சுண்டிக் கிருத மாதும்
கருதீயசர்க் கரைபலமி ரண்டு போடே

(95)

மேடப்பா அடிபற்றுக் கிண்டு கிண்டு
புகழான கிருதத்தைப் பதனம் பண்ணு
வாடப்பா பூசித்து மனித ருக்கு
வளமாகக் கரண்டிநிறை யிருபோ துண்ண
ஆடப்பா கிரந்தியோடு மேக வூரல்
அப்பனே சோரிசிறங்கு வெள்ளை ரத்தம்
காடப்பா சதையடைப்பு நீர்க்கட் டெல்லாம்
நலமாக ஓடிவிடும் நவிலொண்ணுதே.

(96)

முயல்நெய்.

ஒண்ணு நெய்யொன்று சொல்லக் கேளு
உத்தமனே முயல்நெய்த் தம் நெய்யைச் சொல்வேன்
வண்ணு முயல்நெய்த் மரைப்ப டிதான்
வளமான வெள்ளாட்டு நெய்யும் வாங்கி
கண்ணு தாதுளைச்சார் படிதா னென்று
கருத்தான இஞ்சிச்சார் படிதா னென்று
தண்ணு யீயச்சார் படிதா னென்று
சரியான சங்கஞ்சார் படிதா னென்றே.

(97)

வாங்கவே கற்கவகை சொல்லக்கேளு
வளமான ஏலமொடு தேக்கு வங்கம்
ஆங்கவே கற்க சிங்கி யோடு
அப்பனே வாலுளுவை கண்டங் கத்திரி
தாங்கவே யிதுவகைக்குப் பலந்தான் வாங்கி
சரியாக அரைத்ததிலே கரைத்துக் கொண்டு
சாங்கவே அடுப்பேற்றி சுண்டக் காய்ச்சி
சமத்தான நெய்யதனை வடித்துக் கொள்ளே.

(98)

கொள்ளவே பூசித்து இருபோ துண்ணு
குருவான சயமெட்டும் பறந்து போதும்
விள்ளவே சுவாசமொடு காச மாந்தம்
விதமான இருமலொடு யீளவிக்கல்
கள்ளவே கொளுகொளுப்பு மேற்கவாசம்
கனமான சுரமுடனே பிணிக் ளெல்லாம்
மள்ளவே கடல்கடந்து ஓடிப்போதும்
மகத்தான முயல்நெய்யின் பெருமை தானே.

(99)

பிரமலேகியம்.

தானு யின்னுமொரு பிரம நென்ற
தனதான லேகியத்தைச் சொல்லக் கேளு
கோணு நன்னரி நத்தைச் சூரி
கொன்னசங் குப்பியோடு மூலங் கூட்டி
காணு செம்முள்ளி ஆண நெருஞ்சி
கனமான மேனியோடு முக்கத் தாரி
ஆண கூவிளம்பேர் குன்றி வேரும்
அப்பனே செவ்வள்ளி நெருஞ்சில் செப்பே.

(100)

செப்பாத கையான்பொற் றலையுங் கூட்டு
 செயலான மருதம்வேர் சின்னி வேரும்
 வப்பாத ஆகாசக் கருடன் கூட்டு
 வளமாம் விஷ்ணுமூலி கீழ்காய் ரெல்லி
 கப்பாத கரந்தையோடு பொண்ணுங் காணி
 கனமான இலந்தைவேர் முசுமு கக்கை
 அப்பாத கோவையுட கிழங்கு புங்கு
 அப்பனே விளாம்பிஞ்சின் விலாமிச் சென்றே. (101)

மிச்சென்ற அத்திப்பிஞ்சு இலவம் பிஞ்சு
 மிஞ்சுத்தோரு கொண்ணப்பிஞ்சு தென்னம் பிஞ்சு
 வச்சென்ற ஆவாரை பிஞ்சு கூட்டு
 வளமான சிலப்பினையின் கிழங்கு கூட்டு
 நச்சென்ற கொடுவேலி குமரி கூட்டு
 நலமான கூந்தலோடு வேலிப் பாசி
 கச்சென்ற இவையெல்லாம் ரவியு லர்த்தி
 கனமாக வகைபலந்தான் மூன்று வாங்கே. (102)

வாங்கியே யிடித்ததனை வடித்துக் கொண்டு
 வளமான கடுக்காயுங் கடுக்காய்ப் பிஞ்சும்
 கூங்கியே சாதிக்கா யேலங் கிராம்பு
 குங்குமப்பூ பத்திரியுஞ் செண்ப கப்பூ
 ஆங்கியே திரிகடுகு யிவையெல் லாந்தான்
 அப்பனே பலமொன்று தாளே பண்ணு
 தாங்கியே பனைவெல்லம் பாரு செய்து
 தளராத குரணத்தைத் தூவிக் கிண்டே. (103)

கிண்டவே மெழுதுபோற் பதந்தான் பாரு
 கேடியான லேகியத்தை யிறக்கி வைத்து
 வண்டவே பூசித்தப் பரணி வைத்து
 வளமாக பாக்களவு கொள்வாயாகில்
 கண்டவே பாண்டுடனே காசஞ் சூலை
 நலமான வெட்டையுட னிறுமல் ரத்தங்
 கண்டவே கன்னம்விப் புருதி சூலை
 கணங்கண்ட மால வேண் குட்டம் போமே. (104)

போம்பா கிராணியோடு மூலங்குட்டம்
 புகழான கிரந்திஅரை யாப்புப் புண்ணும்
 வாமப்பா வயிற்றவலி வாதரோகம்
 வழிகாணு தோடுமடா வரைந்தேன் பாரு
 காமப்பா பிர்ம லேகியங்கள் சொன்னேன்
 கருமனோய் லேகியத்தைக் கருதிக்கேளு
 சேமப்பா கொடுவேலி வேள்ளமது
 சிவன்வேம்பு சங்கங்குப்பி முத்தக் காசே (105)
 கருமனோய்க்கு லேகியம்.

குப்பென்ற கூவிளவேர் சின்னிவேரும்
 குருவான குன்றிவேர் நத்தைச் சூரி
 அப்பென்ற கருவேலங் காப்பொற் கையான்
 அறிவான கரப்பனோடு பரங்கிச் சக்கை
 கப்பெனும்நா யுருவிநன் னூரி கொத்தான்
 நலமான கண்டங்கத்திரி சங்கு மூலம்
 தப்பென்ற தழுதாளே கொன்றை மின்னி
 தனதான தகரைவிடா மிச்சை வேரே. (106)

வேரென்ற அமுக்கிராச் செடியின் வேரும்
 வேதாந்தத் திருமூலி சிவமு லிவேர்
 ஆரென்ற பூவாசு வேரின் பட்டை
 அப்பனே கொள்ளுக்காய் வேளாழ்மூலம்
 காரென்ற தாதுவளை புங்கம் வேரும்
 கனமான டொற்கையான் வேருங் கூட்டு
 காரென்ற பாதிரியுங் குருந்து அல்லி
 நாவல் அத்தி ஆலின்விழு தாகும் பாரே. (107)

விழுதான இலுப்பைவேள் ளரியின் வேரும்
 மிக்கநா ரத்தையோடு தளசி வேரும்
 தழுதான பிசினிவகை சொல்லக் கேளு
 சமத்தான புங்கோடு அத்தி மாவு
 மழுதான கருவேலா லாகங் கூட்டு
 மகத்தான வேம்பு கொன்றைப் பிசினுங் கூட்டு
 தொழுதான மூலிவகை யுலர்த்திக் கொண்டு
 காமாக பலமூன்று இடித்துத்தானே. (108)

தானுன பிசினிவகை உலர்த்திக் கொண்டு
தப்பாமற் பலமரைதா னிடித்துக் கூட்டு
வானுன பிசினியுட பாதுசெய்து
வளமாகச் சூரணத்தைக் கொட்டிக் கிண்டி
ஆனுன கடைச்சரக்கு சொல்லக்கேளு
அப்பனே திரிகடுகு திரிப லாதி
மானுன சாதிக்கா யேலங் கிராம்பு
வாலுளுவை லவங்கப்பட்டை வகையாய்த் தானே. ()

தானேன்ற பலமரைதா னிடித்துத் தாவி
தப்பாமற் மெழுதுபதந் தன்னெப்பார்த்து
வானேன்றே யிறக்கியதைப் பரணில் வைத்து
மாலையிலுங் காலேபாக்களவு கொள்ளு
நானேன்ற கடுகுபுளி புகையைத் தள்ளு
நலமான எண்ணெய்யோடு பெண்ணுந் தள்ளு
ஆனேன்ற கருமத்தால் மேக ரோக
அஸ்தவெட்டை காலேரிவு யின்னுமாமே. (110)

ஆமப்பா வயிற்றவலி குன்மமெட்டும்
அரியதொரு சூலைபதி னெட்டும் போகும்
காமப்பா கண்டமாலே பவுத்தி ரங்கள்
காணும லோடுமடா கரும நோய்தான்
வாமப்பா அவரவர்தன் கருமத் தாலே
வளமாகச் சித்தித்த கரும நோய்கள்
நாமப்பா அத்தனையு மிதனாற் நீரும்
நலமான வடமொழிதா னின்னுல் பாரே. (111)
நூல்விபரம்.

பாரப்பா சீடர்களே உங்க ளுக்குப்
பரிவாக யானறிந்து பாடி னேன்பார்
காரப்பா நிகண்டு முந்நுறிற் றுணங்
காட்டினேன் யான் திறந்து சுழிவா யப்பா
வாரப்பா அறுபத்து நாலு சித்தும்
வளமாக முடித்து கலைக் கியானஞ் சொன்னேன்
ஆரப்பா அறிவார்கள் நிகண்டின் போக்கு
ஆதவன் போல் திரிமூலங் காணுங்கானே. (112)

காணப்பா ஆயிரத்தைப் பார்த்தா யானாற்
கண்ணாடி முகம்போன்ற வயித்திய மாகும்
ஆணப்பா எண்ணாறில் விரித்துச் சொன்னேன்
அப்பனே நூல்கிடைத்தா லெல்லாஞ் சித்தி
வாணப்பா ஐந்நூறில் சில சித்தும்
வளமாகச் சொல்லிவிட்டேன் மகிழ்வாய்ப் பாரு
மாணப்பா மடையருக்கு நூல்கிட் டாது
மகத்தான சிவயோகி காண்பான் பாரே. (113)

பாரப்பா ஆயிரத்து இருநூறேடு
பண்பாகக் கருக்கிடைமுந்நுறிற் தோணும்
ஆரப்பா அறிவார்க ளின்னா லேத்தான்
அப்பனே முழுதமிழைப் பார்த்தோர் முன்பு
மாறப்பா வைத்தியனு மெதிர்க்க மாட்டான்
மகத்தான பிரமடைர மேலோ னுவான்
காரப்பா கருவாளி என்னால் பார்ப்பான்
கருத்தறியாக் கழுதைகளுங் காணார் தானே. (114)

தானப்பா கருத்தறிய வேணு மென்றால்
தன தான முப்பூவின் கருவைப் பாரு
வானப்பா சாகாம லீருக்க வென்றால்
வளமான வாசியுட வளப்பங் காணு
காணப்பா அமுதமதைக் கொள்ள வேன்றாற்
கண்மணியே சுழிமுனைகண் ணோட்டம் பாரு
மாணப்பா மதியமுதந் தன்னைக் கொள்ளு
மகத்தாஞ்சஞ் சீவியதன் பூட்டைக் காணே. (115)

காணப்பா இருநூறங் திறவு கோல்தான்
கனமான ஆயிரத்தெட் டண்ட மாச்சு
வாணப்பா வழியுட வளப்பங் கண்டால்
வளமான மறைப்பெல்லங் கண்ணிற் காணும்
மாணப்பா மகத்தான சித்தன் காண்பான்
மற்றோர்கள் மடையரவர் காணுப்பாரு
ஆணப்பா ஆதியத்தங் கோச பீஜம்
அப்பனே அடிமுடியு மண்ட மாச்சே. (116)

ஆச்சப்பா ஐந்துருவு மண்ட மாச்ச
ஆகாய வெளியாச்ச அந்த மாச்ச
மாச்சப்பா மதியமுதம் விந்து வாச்ச
மகத்தான கண்ணிலோளி அதன லாச்ச
காச்சென்ற கற்பம்வல் லாரை யாச்ச
கண்மணியே உந்தியெனுங் கமல மாச்ச
மாச்சப்பா நந்தியென்ற அண்ட மாச்ச
நாதாந்தச் சித்தருட மூலங் காணே.

(117)

காணப்பா சிவதீட்சை சத்தி தீட்சை
கனமான தீட்சையெல்லா முப்பு வாச்ச
ஆணப்பா வழியென்ற அண்ட முப்பு
அப்பனே இதனலே எல்லா மாச்ச
பேணப்பா இவ்விதங்க ளான மூலம்
பீர்மா விஷ்ணு ருத்திர னானமூலம்
வாணப்பா மண்டையென்ற கபாலந் தன்னே
மகத்தான சிவனெடுத்து அமுதுண் டாரே.

(118)

உண்ணப்பா யிதுவிட்டா லெல்லாம் போச்ச
உத்தமனே காயாதி கற்ப மில்லை
வண்ணப்பா காயென்ன கபாலந் தாண்டா
வளமான சற்குருதான் கபால முத்து
மண்ணப்பா அப்பாச்ச உப்பு மாச்ச
மகத்தான அண்டமேனும் பிண்டமாச்ச
கண்ணப்பா கவியென்ற அறிவு மாச்ச
கண்மணியே யோகமுடன் ஞான மாச்சே.
தைலம்.

(119)

ஆச்சப்பா சமாதரிஷ்டை மார்க்கஞ் சொன்னேன்
அப்பனே தைலத்தின் மார்க்கங் கேளு
போச்சப்பா மும்மூர்த்தி தைலஞ் சொல்வேன்
பங்கம்வேர் சாறுமொரு படியே டுத்தம்
காச்சப்பா பாதிவேர் பட்டைச் சாரும்
கனமான கோவையுட சிழங்குச் சாரும்
மாச்சப்பா வாழைக்கட்டை எருக்கன் சாரும்
நல்லவில்வ வேர்வகைக்குப் படிதான் சாரே.

(120)

சாரப்பா நெல்லிச்சாட் வல்லா ரைச்சார்
சதாசிவன்றன் மூலியுட தண்டுச் சாரும்
ஆரப்பா கற்பூர வல்லிச் சாரும்
அப்பனே சங்குச்சார் செருப் படைச்சார்
நாரப்பா நற்றளசி மாசிப் பத்திரி
நலமான சாருடனே கையான் சாரும்
வாரப்பா குமரிச்சார் கவுதும் பைச்சார்
மாசில்லா தெல்லாமோன் குகக் கூட்டே.

(121)

தீட்டப்பா இதுவெல்லாம் படிதா நென்று
சிற்றேரண் டத்தெண்ணெய் படிதா நென்று
வாட்டப்பா கற்கமூலி விபரஞ் சொல்வேன்
வளமாம்கீழ்க் காய்நெல்லி வேருஞ் சேர்த்து
ஆட்டப்பா சந்தனத்தூள் கடகஞ் சிங்கி
அப்பனே வால்மீளகு கீராக் தான்
நாட்டப்பா சாதிக்கா யெலங் கிராம்பு
நலமான லவங்கப்பட்டை மாச்சக் காயே.

(122)

காயோடு இதுவெல்லம் பலந்தா நென்று
கனமான ஆலின்பால் தன்னுலாட்டி
தாயோடு யிவையாவங் கலக்கிக் கொண்டு
தலமாக அடுப்பேற்றித் தீயை மூட்டி
மாயோடு மெழுகுபத மாகும் போது
மயங்காயற் தைலத்தை வாங்கிக் கொள்ளு
ஆயோடு நேற்பானே தன்னில் வைத்து
அப்பனே எழுகாட்சென் றெடுத்துப் பாரே.

(123)

பாரப்பா தைலத்தை முழுகி னுக்காற்
பதமான கிழவனினங் குமா னுவான்
ஆரப்பா நரைதிறையு மறைந்து போதும்
அப்பனே சூலையோடு ரண்ங்களகட்டி
நாரப்பா கண்ணில்வந்த வியாதி யெல்லாம்
நலமாகப் பொடிப்பொடியாய்ப் பறந்து போதும்
காரப்பா பாண்டுக்ரம் மூலம் போதும்
கைகடந்த மூலக்கு டெல்லாம் போமே.

(124)

போமப்பா கண்டாவிழ்தஞ் சொல்லக் கேளு
புகழான கலங்கொம்பு ஆனக் கொம்பு
நாமப்பா காண்டா மிருகத்தின் கொம்பு
நலமான அதிமதரம் அக்கிராக் காரம்
ஆமப்பா கோஷ்டமுடன் ஏலங் கிராம்பு
அப்பனே தும்பராஷ்டகமும் சேரு
வாமப்பா இவையெல்லாம் சமனதாக
வளமான தப்பிலிமா தளம்வி ரையே. (125)

விரைவான பொரியுடனே சீனி கூட்டு
விதமான தேனிலே குழப்பிக் கொண்டு
அரையான நாவிலே தீத்தி னுக்கால்
அண்டான தோஷமுடன் உளுமை சன்னி
கரையான தோஷமெல்லாங் கேத்கேட் டோடுங்
கனமான கோயெல்லா மகன்று போதும்
நரையான நவசுரங்க ளொன்ப தம்போம்
நலமான தாகமுடன் வரட்சி போமே. (126)

போமப்பா என்னப்போ லார்தான் சொன்னார்
புகழான யென்னந்தி யருழி னுலே
வாமப்பா கணக்காக மார்க்கஞ் சொன்னேன்
கண்மணியே அறிவுள்ளோர் தேர்வா யை
காமப்பா ஆயிரத்தி யிருநாறு போலே
வளமாக யார்சொல்வார் வகுத்துப் பாரு
நாமப்பா என்னந்தி யருளிநுலே
நலஞ்சொன்னேன் அநவணியே நன்றாய்க் கேளே. (127)

கோளப்பா நெய்யுடனே கிருதஞ் சொன்னேன்
கேடியான ஞானமோடு வேதஞ் சொன்னேன்
வளப்பா வழிதிறையாய்க் காணச் சொன்னேன்
வளமான அப்புடனே உப்புஞ் சொன்னேன்
காளப்பா எண்ணெய்யுடன் தைலஞ் சொன்னேன்
கண்மணியே முப்புவின் விபரஞ் சொன்னேன்
ஆளப்பா சகலமுமே தெரியச் சொன்னேன்
அப்பனே மாத்திரையுஞ் சொன்னேன் பாடே. (128)

சொன்னதொரு லேகியங்கள் கிருதஞ் சொன்னேன்
சொற்பெரிய தைலஞ்சக் கரங்கள் சொன்னேன்
வன்னமுடன் யோசமுறம் வாசி சொன்னேன்
வளமான தேவதைகள் வசியஞ் சொன்னேன்
கன்னதொரு ஊமையெழுத் ததவுஞ் சொன்னேன்
கனமான வழலைமுப்பு கருவுஞ் சொன்னேன்
அன்னமுடன் யோககிஷ்டை விபரஞ் சொன்னேன்
அப்பவே இனிமேலுஞ் சொல்லக் கேளே. (129)

தோஷசுரக் கஷாயம்.
கோளப்பா கஷாயத்தின் பெருமை கேளு
கேடியான முத்தமோடு அக்கிராக் காரம்
வாளப்பா அதிமதரங் கோஷ்டம் ஏலம்
வளமான லவங்கமோடு சித்திர மூலம்
நாளப்பா திரிகடுகு திரிப லாதி
நலமாம்வெப் பாலேசீ ரகந்தான் ரெண்டு
ஆளப்பா மிளகதனைப் பற்பம் பண்ணி
அப்பனே சீரகத்தைப் பொரிய வையே. (130)

வையப்பா மற்றதெல்லாம் பொடித்துக் கொண்டு
வளமாகச் சலமொன்று படியே வாரு
அய்யப்பா எட்டொன்றாய்க் காய்ச்சிக் கொண்டு
அப்பனே நோய்க்குமுப் பொழுதும் வாரு
கையப்பா கைவிட்ட தோஷமெல்லாங்
கைகடந்த கரங்களுடன் தோஷம் போதும்
மெய்யப்பா எலும்புரத்த மாமி சத்தின்
மேல்வந்த அறுபத்து நாலும் போமே. (131)

மேகத்திற்குக் கியாழம்.
போமப்பா யின்னுமொரு கியாழஞ் சொல்வேன்
புகழான கியாழமடா யாருஞ் சொல்லார்
வாமப்பா வாலுளுவை சிவனார் வேம்பு
வளமான கண்டங்கத் திரிய ரத்தை
நாமப்பா நஞ்சுமுறி கழுதைப் பாலும்
நலமான திரிகடுகு வசம்பு உள்ளி
காமப்பா கோடுவேலி கஞ்சாங் கோரை
கனமான தான்றிக்காய் மாச்சக் காயே. (132)

காயப்பா மஞ்சிட்டி சாதிக் காயும்
கனமான லவங்கமொடு பறங்கிப் பட்டை
வாயப்பா வால்மிளகு சங்கம் பட்டை
வளமான நாயுருவி புளியம் பட்டை
நேயப்பா தூதுவளை முத்தக் காகம்
நேயமுடன் பேய்ப்புடலும் வில்வ வித்தம்
ஆயப்பா ஓமங்கருஞ் சீரகத் தான்
அப்பனே மாவிலிங்க வேருஞ் சேரே.

(133)

சோப்பா வால்மிளகு மிளகு ரெண்டுஞ்
செம்மையுடன் பற்பமது செய்து கொண்டு
காரப்பா மருந்தையெல்லா மிடித்து வாங்கி
கூடச்சேர் தண்ணீரும் படி யிண்டு
ஆரப்பா எட்டொன்றாய்க் குறுகக் காய்ச்சி
அப்பனே சன்னிகண்ட மனிதர்க் கீய
நாரப்பா சன்னியொடு விஷதோ ஷங்கள்
காடாது கஷாயமது கண்ட போதே.

(134)

சிங்கிப்ப அனுப்பானக் கஷாயம்.
தானேன்ற மாத்திரையைக் கியாழத் தோடே
தனக்கீய நோயெல்லாந் தவறுண் டேபோம்
வானேன்ற இன்னுமொரு கியாழஞ் சொல்வேன்
வளமான கியாழந்தான் மெத்தீரான்று
ஆனேன்ற யானைப்பட்டை உதியம் பட்டை
அப்பனே சித்தாமுட்டி பேரா முட்டி
கானேன்ற வில்வவேர் நெல்லி யீர்க்கும்
கானுநரிப் பயத்தின்நில வாகை வேரே.

(135)

வேரப்பா நெருஞ்சிவேர் நெற்பொ ரியுங்
விகசிதவோ ரிலத்தாமரை கீழ்க்காய் நெல்லி
நாரப்பா ஆவாரை வேருங் கூட்டி
நலமான தாளியுடன் சீரகத் தான்
ஆரப்பா சீரகத்தைப் பொரிய வைத்து
அப்பனே மருந்தெல்லா மிடித்தக் கொண்டு
காரப்பா தண்ணீர்படி முக்கால் விட்டு
கனமாகத் தீயெரித்து எட்டொன் றுக்கே.

(136)

ஆக்கப்பா சிங்கிப்பம் போட்டுக் கொள்ளு
ஆனதொரு மேலேரிவு கைகால் காந்தல்
வாக்கப்பா நெஞ்சவயிற் றேரிவு காந்தல்
வளமான கண்ணோரிச்சல் மண்டைக் குத்தல்
சாக்கப்பா சஞ்சார பித்தத் தாலே
சார்ந்துவருங் கொடியதொரு நோய்கள் யாவும்
நாக்கப்பா நந்தீச ருளரி னாலே
நலமாகப் போகுமடா நவிலக் கேளே.

(137)

ஆக்கிராணம்
கேளப்பா ஆக்கிராண மகிமை சொல்வேன்
கிருபைவைத்து என்னெப்போ லார்தான் சொல்வார்
வாளப்பா தும்பைவேர் வெண்மிளகு கூட்டு
வளமிலுப்பைப் புண்ணுக்கும் முருங்கை வேரும்
ஆளப்பா யிதுவேல்லா முலர்த்திக் கொண்டு
அப்பனே பலமொன்று தாக்கி வாங்கு
நாளப்பா துள்பண்ணி வைத்துக் கொண்டு
நலமாகக் குப்பிதனிற் பதனம் பண்ணே.

(138)

பண்ணப்பா பூசித்துச் சன்னி நோய்க்குப்
பணவிடைதா னெடுத்துநா சியினிற் போடு
புண்ணப்பா சன்னிதோஷம் நாவ ரட்சி
போகுமடா குளிருடனே தோஷங் காய்ச்சல்
கண்ணப்பா சடலம்விட் டோடிப் போதும்
கனமான பீடையோய் யாவும் போதும்
மண்ணப்பா ஆக்கிராண மறைப்போ யில்லை
மகத்தான சீடர்களே மகிழ்ந்து பாரே.

(139)

பாரப்பா யிதுக்கெல்லா முப்பூப் போடு
பரிவான முப்பிட்டால் வைத்திய னாவாய்
காரப்பா முப்புவிட்டால் விடாது கர்மங்
கனமான நீஷ்டையது முப்பூ வையா
ஆரப்பா முப்புவிடா கூணத்தி லாகும்
அப்பனே முப்பூவை வேண்டிக் கொள்ளு
நாரப்பா வைத்தியனுக் கிந்நூல் போதும்
நாதாந்த மிதுவாடும் நன்றாய்க் கேளே.

(140)

கோப்பா தேருவோர்க் கிந்நூல் போதும்
கேள்மகனே ஞானியருக் கிந்நூல் வேணும்
ஆளப்பா வாதிசுருக் கிதவே போதும்
அப்பனே வயித்தியருக் கெந்நூல் வேணும்
வாளப்பா எந்நூலைப் பார்க்கா தோர்கள்
வளமாகச் செய்முறைகள் தெரியா ரப்பா
நாளப்பா கருக்களுடன் கைபா கங்கள்
நலஞ்சொன்னேன் சீடர்களே நன்மை பாரே. (141)

பாரப்பா வேண்டுமுறை யிதிலே சொன்னேன்
பண்பான கருக்களையுந் திறந்து சொன்னேன்
ஆரப்பா அறிவர்கருக் கிடைசுஸ்த் திரத்தை
அப்பனே முழுதுமிதைக் கண்ட பேர்க்கு
வாரப்பா ஒருநாளுங் குறையு மில்லை
வளமான சடாட்சரம்போ லின்னா லையா
மாரப்பா ஆயிரத்து இருநூற் றுக்கும்
வகையான இந்நூல்தான் திறவு கோலே. (142)

கோலான முதன்மொழிகா வியமுஞ் சொன்னேன்
குருவாக பின்புகலைக் ஞானஞ் சொன்னேன்
மேலாகத் தேறுதற்கு ஐந்நூறு சொன்னேன்
வேணுமென்று பன்னீரா யிரமுஞ் சொன்னேன்
காலாகக் கால்தலையால் மறைத்த தேல்லாம்
கனமான நிகண்டிலே திறந்து சொன்னேன்
ஆலான முன்னுறை கோடுக்கா ரய்யா
அப்பனே நிகண்டை நீ தேடிக்கேளே. (143)

கோப்பா நான்சொன்ன முப்பூ வைத்தான்
கிருபையுள்ள நாதாக்கள் கோடுக்கா ரப்பா
வாளப்பா நவகோடி சித்த ரெல்லாம்
வாங்கியென்றன் நிகண்டனை மறைத்துப் போட்டார்
காளப்பா சித்தர்சபை தன்னிற் சென்று
கைலாச வர்க்கமெனக் கனிந்து வாங்கி
ஆளப்பா செய்கீரின் பெருமை தன்னை
ஐம்பதிலே வெளியிட்டே னறிந்து பாரே. (144)

பாரப்பா வெகு கோடி சித்தக் கெல்லாம்
பண்பான செய்கீரி லெடுத்து ஆட்டு
வாரப்பா வடமொழியால் நவமாங் கோடி
வளமான செய்கீரு மின்னா லையா
காரப்பா தமிழ்வல்லோன் அகஸ்தியர்க்குங்
கனத்தபதி னெண்பேர்க்குங் குருநா லென்னால்
ஆரப்பா அறிவார்கள் பத்னெண் பேரும்
அப்பனே என்னுலை மெச்ச லாச்சே. (145)

ஆச்சப்பா யீசருட கிருபை யாலே
அப்பனே அகஸ்தியரும் பொதிகை சேர்த்தார்
காச்சப்பா சித்தர்களுங் கூடப் போனார்
கருவான பொதிகையிலே யிருத்தி வைத்தார்
நாச்சப்பா தென்பொதிகைச் சித்த ரெல்லாம்
நலமாகச் சதுரகிரி தன்னிற் சென்றார்
வாச்சப்பா வெளியாக வைத்தியஞ் சொன்னார்
மகத்தான சித்தருட வாக்கியங் தானே. (146)

தானான சீடர்களே இன்னுஞ் சொல்வேன்
தாக்கான என்னுல்தான் செப்பே டையா
வானான என்சீட ரெல்லோ ருந்தான்
வளமாகத் தேருதற்கு எழுதி விட்டேன்
கானான கருவாளி தேர்வான் பாரு
கருவாக நாலயுகத்தி லுள்ளோர் தன்னில்
ஆனான தர்மவான் தேர்வா னப்பா
அப்பனே கருமிகளுந் தேருர் பாரே. (147)

வல்லாரைக் கற்பம்.

பாரப்பா கற்பத்தின் மகிமை கேளு
பண்பான வல்லாரைச் சமுலம் வாங்கி
சேரப்பா சுத்திசெய்து உலர்த்திக் கொண்டு
செயமான கல்லுரலிற் துளாய்ப் பண்ணி
வாரப்பா குரணத்தை யொரு கரண்டி
வளமாக ஊசிகீர் தன்னிற் கொள்ளு
ஆரப்பா யோகநிஷ்டை யமுதஞ் சொன்னேன்
அப்பனே சாண்வயிற்றின் பசியும் போமே. (148)

உருத்திர கற்பம்.

போமப்பா நிஷ்டையுட கற்பஞ் சொன்னேன்
புகழான ருத்திரனுட கற்பங் கேளு
ஆமப்பா அடிமூலம் தன்னை வாங்கி
அப்பனே சுத்திசெய்து உலர்த்திக் கொண்டு
காமப்பா கல்லுரலிற் றாளாய்ப் பண்ணி
காண்டுகிறை யுடன்கொள்ள தேக சித்தி
வாமப்பா யோகமுள்ள மாண்ப ருக்கு
வளமாகச் சித்திக்கும் வகுத்துப் பாரே.

(149)

வங்க பற்பம்.

பாரப்பா வங்கப்பஞ் சொல்லக் கேளு
பரமான நாதாக்கள் மறைத்தா ரையா
ஆரப்பா வங்கமது பலந்தா னெட்டு
அரியசுத்த சலந்தனிலு முருக்கிச் சாய்த்து
வாரப்பா அஞ்சுதா முருக்கிச் சாய்க்க
வளமான வங்கமது வெள்ளி வட்டாம்
நாரப்பா சொன்னசிவன் வேம்புத் தைலம்
நலமாக அதில்முப்பு விட்டுக் கேளே.

(150)

கேளப்பா ஆட்டிவிடில் மெழுகு போலாங்
கேடியாக அக்கவச மெழுகைப் போட்டு
வாளப்பா விந்துவிற்ற கவசங் கூட்டி
வளமாகச் சீலையது ஏழுஞ் செய்து
நாளப்பா ரவியுலர்த்திக் காயப் போடு
நலமாகப் பத்திரண் டெருவிற் போடு
ஆளப்பா அரனுதித்தாப் போலே வெள்ளை
அப்பனே போட்டெடுத்துக் கவசம் வாங்கே.

(151)

வாங்கப்பா மெழுகதுவுங் கருகி றிற்கும்
வளமாக வங்கமது வெந்நீர் போலாம்
வாங்கப்பா சயகாச மீளே ரெத்தம்
வகையான சயமெட்டுஞ் சாந்த மாதும்
வாங்கப்பா வெந்நீர்தா னென்ன சொல்வேன்
மகிழ்வாக வங்கப்பந் தேனிற் கொள்ள
வாங்கப்பா பெண்ணெய்நெய்யிற் பண்ண்தான் கொள்ள
வசமாமேக மிருபத் தொன்றும் போமே.

(152)

தாமிரபற்பம்.

போமப்பா அனுப்பான மறிந்து கொண்டால்
புகழான சூலபதி னெட்டும் போகும்
ஆமப்பா பீனிசமுங் கபாலச் சூடும்
அப்பனே அகன்றவிடும் நோய்கள் பாரு
காமப்பா தாமிரத்தின் வெள்ளை கேளு
கனமான தாமிரமும் பலந்தா னெந்து
நாமப்பா காய்ச்சியே ஊசி நீரில்
நலமாகப் பண்ணிரண்டு தரந்தான் தோயே.

(153)

தோயப்பா செம்பினுட ஊரல் போச்சு
துய்யநிற மானதொரு அயச்செம் பைத்தான்
ஆயப்பா முப்புசுண்ணக் காரங் கொண்டு
அப்பனே கல்வத்திற் பலம்ரெண் டிட்டு
நேயப்பா அண்டநீர் தன்னு லாட்ட
நிசமாக மெழுகதுபோ லாதும் பாரு
மாயப்பா வழித்தெடுத்து செம்பிற் பூசி
மகத்தான ரவிதனிலே காய வையே.

(154)

வையப்பா கிடுகிடென்று நடுக்கிச் சாகும்
வளமாகச் செம்பதின்மேல் ஏழு சீலை
கையப்பா பலாமரத்தைத் தோண்டிக் கொண்டு
கனமான செம்பைவைத் தாப்ப டித்து
கையப்பா அதன்மேலே மண்ணுஞ் செய்து
நலமாகப் புடம்போட்டு எடுத்துப் பாரு
மெய்யப்பா வெள்ளைநிற மென்ன சொல்வேன்
மேலாந்தா மீரவெள்ளை பதனம் பண்ணே.

(155)

பண்ணப்பா யிக்கருவை கொடுக்கக் கேளு
பண்பான அபானனுடன் வியானன் கூட்டி
அண்ணப்பா ஆனைக்கால் வியாதி யோர்க்கு
அப்பனே கொடுஅவாச்செய் பாவ ரோகங்
கண்ணப்பா பறங்கிநாற் பதுவும் போகும்
கனமான அனுப்பான மறிந்து செய்ய
விண்ணப்பா வியாதியது ஒடிப் போகும்
வேதாந்த பற்பத்தின் மகிமை காணே.

(156)

காணப்பா உதானனுடன் சமானன் கூட
கனமான கருமிகட்கு ரோக மெய்தும்
வீணப்பா வெருகோடி பாவஞ் செய்தால்
வீணை விரைவாதம் வந்து சேரும்
ஆணப்பா சேர்த்துச்சு ரணத்திற் கொள்ள
அப்பனே வாயுவெல்லாந் தலைகேட் டோடும்
மாணப்பா சடத்திலுள்ள வியாதி யெல்லாம்
மத்கேட்டு ஓடிவிடு மகத்துவம் பாரே.

(157)

பாரப்பா பற்பத்தைச் செய்தோர்க் கெல்லாம்
பண்பான கல்வினிகள் வந்து சேரும்
ஆரப்பா அறிவார்கள் கர்மம் தீர்த்தால்
அப்பனே அத்தரும் மவர்க்கே யெய்தும்
வாரப்பா பித்தளையின் வெள்ளை கேளு
வளமான பித்தளையைக் காய்ச்சிக் காய்ச்சி
நாமப்பா விந்துவிலே தோய்க்கத் தோய்க்க
நலமான பித்தளையின் களிம்பு போச்சே.

(158)

பித்தளைப் பற்பம்.

போச்சப்பா அண்டத்தை மெழுகாய்ப் பண்ணிப்
புகழாகப் பித்தளையைக் குகைக்குள் வைத்து
ஆச்சப்பா முத்திரிவித்துத் தைலம் வாங்கி
அப்பனே குகைக்குள்ளே தைல முற்றி
வாச்சப்பா மேற்குகையை வைத்து மூடி
வலுவாகச் சந்துவாய் சீலை செய்து
நாச்சப்பா புடம்போட்டு எடுத்துப் பாரு
நலமாக நீறுமது நவிலக் கேளே.

(159)

கேளப்பா நீகுகையை உடைத்துப் பாரு
கேடியான பற்பத்தைப் பதனம் பண்ணி
வாளப்பா பற்பத்தை நோய்கட் கீய
வளமான கருமனோய் நாடா தப்பா
நாளப்பா நாட்செல்ல மாட்டா தப்பா
நலமாகச் சலுதியிலே நோய்கள் தீரும்
ஆளப்பா வைத்தியர்க்குப் பற்பம் வேணும்
அல்லாட்டாற் பலிதமே யில்லை பாரே.

(160)

அயம்பற்பம்.

இல்லையப்பா அயம்பற்பஞ் சொல்லக் கேளு
இதமான அயமதைந் கனமாய்த் தட்டி
வல்லப்பா பனிகீர்த் காய்ச்சித் தோய்த்து
வளமாக எட்டுதரத் தோய்த்துக் காய்ச்சு
அல்லப்பா அருணநிறம் போலே யாகும்
அப்பனே அயத்தகடு வெட்டை யாச்சு
கல்லப்பா உப்புடனே முப்பூச் சுண்ணம்
கனமான வாய்நீரார் குழைத்துக் கொள்ளோ.

(161)

கொள்ளப்பா தகட்டின்மேற் கவசஞ் செய்து
குணமான மண்சீலை வலுவாய்க் கட்டி
அள்ளப்பா ரவியுலர்த்திப் புடத்தைப் போடு
அப்பனே நீறியது வெண்ணீ ராகும்
வள்ளப்பா வெண்ணீற்றை யெடுத்துக் கொண்டு
வளமாகப் பணவிடைதான் நோய்கட் கீயந்தால்
நள்ளப்பா நசித்துவிடும் பாண்டுக் கெல்லாம்
நலமான பற்பமடா நலமீ தாமே.

(162)

வெங்கலப் பற்பம்.

ஆமப்பா வெங்கலத்தின் பற்பஞ் சொல்வேன்
அப்பனே புளியிலேச்சார் பிழிந்து கொண்டு
வாமப்பா முப்பூவின் சுண்ணம் போட்டு
வளமான வெங்கலத்தைக் காய்ச்சித் தோய்க்க
சேமப்பா வெங்கலத்தின் துப்புப் போச்சு
செயமான வெங்கலத்தை எடுத்துக் கொண்டு
காமப்பா அப்புளியைக் குகையாய்ப் பண்ணி
கனமான வெங்கலத்தை அதனுள் வையே.

(163)

வையப்பா மேற்குகைக்கேழ் சீலை செய்து
வகையாக ரவியுலர்த்திப் புடத்தைப் போடு
மெய்யப்பா புடமாறி யெடுத்துப் பாரு
மெதுவாக நீறியது வெண்மை யாகும்
கையப்பா குகைதட்டி யெடுத்துக் கொள்ளு
கனமான பற்பமது எடைபோ காத
நையப்பா நோய்களுக்குக் கொடுத்துப் பாரு
நசியாத நோய்களெல்லாம் நசித்துப் போமே.

(164)

திராப்பற்பம்.

போமப்பா திராவினுட பற்பங் கேளு
புகழான பற்பத்தை யாருஞ் சொல்லார்
வாமப்பா திராவதனைக் காய்ச்சிக் கொண்டு
வளமான யிலேச்சாறு பிழிந்து கொண்டு
காமப்பா முப்பூவில் விராகன் போடு
கனமாக ஏழுதரங் திராவைத் தோய்க்க
ஆமப்பா திராவதுவுஞ் சுத்தி யாச்சு
அப்பனே பற்பமது வாசகக் கேளே. (165)

கேளப்பா வழலைமேழு கதனைப் பூசி
கேடியாக விந்தாலே சீலை செய்து
ஆளப்பா புடமதைப்போட் டெடுத்தப் பாரு
அப்பனே நீறியது வெண்ணீ ராகும்
வாளப்பா மேகனோ யெல்லாங் தீரும்
வளமான நோய்களெல்லாம் பறந்து போகும்
நாளப்பா வியாதியென்ற துன்பத் தானும்
நாடாது ஒருநாளும் நன்மை பாரே. (166)

பாரப்பா குருமுடித்து வைத்தியஞ் செய்தார்
பண்பான வைத்தியனென்ற பேருண் டாகும்
ஆரப்பா கருவிதனை யறியா மூடர்
அப்பனே முப்பூவைச் செய்யா மற்றுன்
நாரப்பா நாடதிலே பொருளே சொல்லி
நளினமென்ற தழைகளிலே வைத்தியஞ் செய்வோர்
காரப்பா கர்ம்மதீர் கர்ம்மம் வந்து
கடுகவே சித்திக்குங் கண்டு கொள்ளே. (167)

கோள்ளவே வாதமப்பா முப்பூ வாலே
கோடிதான ஞானம்வரும் முப்பூ வாலே
அள்ளவே தந்திரமா மிந்திர ஜாலம்
அப்பனே முப்பூவா லாச்சு தப்பா
கல்லவே யோகமுடன் வைத்தியப் போக்தும்
நலமாக முப்பூவா லாச்சு தப்பா
விள்ளவே மாட்டார்கள் யான்தான் விண்டேன்
வேதாந்த அகஸ்தியர்தன் மகத்துவங் கேளே. (168)

கேளப்பா யாவருக்குந் தெரிய வேண்டி
கேடியான பஞ்சகா வியநூல் சொன்னார்
ஆளப்பா சகலகலைக் கியானஞ் சொன்னார்
அப்பனே அம்மொழிபோ லாருஞ் சொல்லார்
தேளப்பா கொட்டுதல்போற் சீக்கி ரத்தில்
தேருவார் தேறும் லிருந்தோ ருக்கு
வாளப்பா வாதமென்ற காவி யந்தான்
வளமாக ஆயிரமுஞ் சொன்னார் பாரே. (169)

பாரப்பா கற்பங்கள் நன்றும்ச் சொன்னார்
பண்பான ரசத்தின்கண் ணாடிசொன்னார்
ஆரப்பா அறிவார்கள் கற்பங் தன்னே
அப்பனே நூற்றியைப் பதிலே சொன்னார்
வாரப்பா அதைத்தழுவி நானுஞ் சொன்ன
வளமான நிகண்டப்பா யார்தான் காண்பார்
நேரப்பா என்நிகண்டு போலே யுண்டோ
நிலையான நிகண்டைநீ அடக்கம் பண்ணே. (170)

பண்ணான அகஸ்தியர் காவியமும் பார்த்து
பண்பான நந்தியுட காவியமும் பார்த்து
எண்ணான என்னுடகா வியமும் பார்த்து
இயல்பாக அடக்கமதாய்ப் பூசை செய்து
விண்ணான வழிதுறையாய்ச் செய்து கொள்ளு
விதமாக அறிவுள்ளோர் தேர்ந்து கொள்வார்
கண்ணான கைபாகஞ் செய்பா கங்கள்
கருத்தாகச் சொல்லிவிட்டேன் கண்டு கொள்ளே (171)

இரசசேந்திரம்.

கோள்ளப்பா சேந்திர மகிமை கேளு
கோடிதான ரசத்தின்செந் தூருஞ் சொல்வேன்
விள்ளப்பா வாலேரசம் பலந்தா னெட்டு
மிகமகிழ்வாய்க் கல்வமதி லிட்டு மைந்தா
மேள்ளப்பா பஞ்சமலங் கொஞ்சம் போடு
மேலான விந்துநீர் சாம மாட்டு
அள்ளப்பா மெழுகதுபோ லாகும் பாரு
அப்பனே வழித்தேடுத்து வில்லை பண்ணே. (172)

பண்ணப்பா புளியதனற் குகைதான் செய்து
பண்பான வில்லையெத்தா னுள்ளே வைத்து
அண்ணப்பா மேற்குகைதான் கொண்டு ழுடி
அப்பனே மண்சீலை ஏழுஞ் செய்து
கண்ணப்பா ரவிதனிலே வைத்தித் டாக்காற்
கண்மணியே வெங்கலம்போற் காய்ந்து போதும்
வண்ணப்பா பத்தேருவிற் புடத்தைப் போடு
வளமான செந்தூர மாகு மாமே.

(173)

ஆமப்பா செந்தூரம் பதனம் பண்ணி
அப்பனே பணவிடைதா னெடுபோ துண்ண
போமப்பா பித்தகுலை மண்ட லத்திற்
போகுமடா வாதகுலை சிலேதம் குலை
நாமப்பா சொல்லாது ஓடிப் போதும்
நலமான குலைபதி னெட்டுந் தீரும்
காமப்பா கர்மனோய் ரணங்கள் குலை
கனமான செந்தூரம் பட்டாற் போமே.

(174)

காந்தச் செந்தூரம்.

போமப்பா காந்தச்செந் தூரங் கேளு
புகழான காந்தமது பலந்தான் ரெண்டு
நாமப்பா கெந்தியது பலந்தான் ரெண்டு
நலமான வீரமது பலந்தா னென்று
வாமப்பா இது முன்றுங் கல்வத் தீட்டு
வளமான முப்பூவுங் கழஞ்சு போடு
ஆமப்பா முருக்கம்பூச் சாற்றால் சாமம்
அப்பனே கையான்சார் சாமம் ரெண்டே.

(175)

ரெண்டான சாமமது முன்று மாட்டி
ரேசகபூ ரகமுடனே வில்லை செய்து
வண்டான சீலையது முன்று செய்து
வளமான கெஜபுடத்திற் போட நீறும்
நன்றான செந்தூர முருக்கம் பூப்போல்
நலமாக நீறிச்செந் தூரமாகும்
அன்றான செந்தூரம் பணவி டைகோள்
அப்பனே பண்டுரு மத்தால் தானே.

(176)

கேந்தகச் செந்தூரம்.

பண்டான பாண்டுகர்ம மோடிப் போதும்
பண்பான பாண்டுமுத லாறுந் தீரும்
அண்டான கெந்தியதின் செந்தூரங் கேள்
அப்பனே கெந்தியது பலந்தா னெந்து
வண்டான வீரமுடன் பூரம் லிங்கம்
வளமாக இதுவெல்லாம் பலந்தான் வீதம்
கண்டான கல்வத்தி லெல்லாம் போட்டு
கனமான முப்பூவைக் கழஞ்சு போடே.

(177)

போடப்பா போற்கையான் சாற்ற லாட்டிப்
புகழான ஆனைப்பால் சாம மாட்டு
வாடப்பா முருக்கம்பூச் சாற்றால் சாமம்
வளமாக ஆட்டிலா மெழுது போலாம்
ஆடப்பா புரியாலே குகைதான் செய்து
அப்பனே குகையைத்தா னுலர்த்தி வைத்து
நாடப்பா கெந்திவில்லை யதனில் வைத்து
நலமாக மேலுமந்தக் குகையை வையே.

(178)

வையப்பா மேற்குகைதான் கொண்டு ழுடி
வளமான மண்சீலை யெழுஞ் செய்து
கையப்பா கையென்ற புடந்தான் போடு
கனமான செந்தூர மென்ன சொல்வேன்
கையப்பா நாதசெந் தூரம் போலாம்
நாடதிலே சித்தர்கள்தான் சொல்லா ரையா
மெய்யப்பா சொல்லி விட்டேன் விதியறிந்து
மேதினியில் சீடர்களே செய்து கொள்ளே.

(179)

கட்டுவகைச் செய்கீர்.

கொள்ளப்பா மண்டலந்தான் சாப்பித் டாக்கால்
குறைகோயுங் குட்டமுடன் குலை போதும்
விள்ளப்பா நரைதரைக ளெல்லாம் போதும்
விதமாகக் காயத்துக் குறுதி யாதும்
அள்ளப்பா கட்டுவகைச் செய்கீர் கேளு
அப்பனே சொல்லுகிறே னறிது வாய்கீ
நள்ளப்பா தலைக்கிழங்கு தன்னே வாங்கி
நலமாகக் கிழங்கினுட வீரம் போக்கே.

(180)

போக்கப்பா பூமலியை வாங்கிக் கொண்டு
புகழான பீங்கானிற் கலக்கி வைத்து
ஆக்கப்பா கத்தசல முப்பூப் போடு
அப்பனே ரவிதனிலே சதுர்நாள் வைக்க
நாக்கப்பா நல்லதண்ணீர் ரமுதம் போலாம்
நாதாந்தச் செய்கிறைப் பதனம் பண்ணு
வாக்கப்பா என்வாக்கு அமுத வாக்கு
வளமையாய்ச் சத்தியமாய்ச் சொல்லி னேனே. (181)
லிங்கக்கட்டு.

சொல்லப்பா லிங்கத்தைத் துவைத்து வாட்ட
சொற்பெரிய லிங்கமது மெழுக தாகும்
அல்லப்பா மனிதருக்கு வருந்தோ ஷங்கள்
அப்பனே சன்னிகர மகன்று போதும்
மெல்லப்பா தாளகத்தைத் துவைத்து வாட்டி
வெகுபதமா யெடுத்தின்னுஞ் சொல்லக் கேளு
செல்லப்பா வெடியுப்பைச் செய்கீர் தன்னில்
சிறகரைத்துப் புடம்போட உப்பாம் பாரே. (182)
தாளகவுப்பு.

பாரப்பா தாளகத்தி னுப்பி னுலே
பரிவான மேகமது அறுபத் தொன்மம்
ஆரப்பா மேகமெல்லா மறியப் போறார்
அப்பனே ஓடிவிடு மறிந்து பாரு
நேரப்பா தாளகத்தி னுப்பார் சொல்வார்
நேர்மையா யுப்புதனைச் செய்து கொள்ளு
வீரப்பா வீரத்தின் கட்டுக் கேளு
விதமான செய்கீர் ரேய்த்துக் கொள்ளே. (183)

கொள்ளப்பா கொடிவேலி யிலே யரைத்து
கொடிதான மேற்கவசஞ் செய்து பின்பு
அள்ளப்பா மண்துகையில் வைத்துக் கொண்டு
அப்பனே துருத்திகொண்டு ஊதி னுக்கால்
வள்ளப்பா வீரமது உருகிக் கட்டும்
வளமாகக் கட்டதனைப் பூசை பண்ணு
சள்ளப்பா கட்டெடுத்துத் தோஷத் தீற்குஞ்
சன்னிக்கும் ஒருஉரைப்பு உரைத்துக் கேளே. (184)

பூரக்கட்டு.
கேளப்பா குளுமைவிஷச் சன்னி போதும்
கேடியான வீரத்தின் பெருமை மெத்த
ஆளப்பா பூரத்தின் கட்டுக் கேளு
அப்பனே பூரத்தின் கட்டி வாங்கி
குளப்பா ஒட்டிலிட்டுச் செய்கீ ராலே
சுருக்கிட்டாற் பூரமது உருகிக் கட்டும்
வாளப்பா குளிநுடனே சுரமங் காய்ச்சல்
வளமான பூரத்தாற் நீரும் பாரே. (185)
வெள்ளைப் பாஷாணக் கட்டு.

பாரப்பா வெள்ளையுட கட்டுக் கேளு
பண்பான செய்கீரு நாகச் சாறு
ஆரப்பா ஒட்டில்வைத்துச் சுருக்குத் தாக்கு
அப்பனே சணப்போதி லுருகிக் கட்டும்
நாரப்பா குருக்கட்டு அதுகட் கெல்லாம்
நலமான கட்டதனை யெடுத்துக் கொண்டு
வாரப்பா சுரத்திற்குக் கொடுத்திட் டாக்கால்
வளமாகப் பத்திரண்டு சுரமும் போமே. (186)
அப்பிரகச் செந்நூரம்.

போமப்பா அப்பிரகச் செந்நூ ரங்கேள்
புகழான கிருஷ்ணாஅப் பிரகம் வாங்கி
வாமப்பா சுத்திசெய்து மண்ணைப் போக்கி
வளமான கல்வத்திற் பலமைக் தீட்டு
ஆமப்பா கெந்தியது பலம் ரெண்டிட்டு
அப்பனே கட்டுவகைச் செய்கீர் விட்டு
நாமப்பா கருங்கையான் சாற்றி லாட்டு
நலமாகச் சாமமது ரெண்டு மாட்டே. (187)

ஆட்டவே நாகஇலைச் சாமம் ரெண்டு
அப்பனே பொற்கையான் சாறு சாமம்
வாட்டவே பழச்சாற்றால் சாம மூன்று
வளமான முலைப்பாலிற் சாம மூன்று
காட்டவே சுண்ணமுப்புப் பலந்தான் போடு
கனமான அல்லிச்சார் சாம மூன்று
நாட்டியே ஆட்டியதை வில்லை செய்து
நலமாக ரவிதனிலே உலர்த்தி டாயே. (188)

ஐயப்பா அண்டோட்டைத் துளாய்ப் பண்ணி
அப்பனே தெள்ளியதை மாவ தாக்கி
வையப்பா சுத்தசலந் தன்னை விட்டு
வளமாகப் பிசைந்து அதைக் குகைபோற் பண்ணி
நையப்பா மேற்சில்லு மதனாற்செய்து
நலமாக ரவிதனிலே உலர்த்திக் கொண்டு
கையப்பா வில்லைதனைக் குகையில் வைத்து
கனமாக மேலுமந்தக் குகையை முடே. (189)

முடப்பா சீலைமண் ணேழுஞ் செய்து
முக்கியமுள்ள புடமுமிடுப் பளவு போடு
நாடப்பா காடாக்கினி யாய்வே; கும்பார்
கனமான செந்தூர மென்ன சொல்வேன்
வீடப்பா அருணைப்போற் காந்தி வீசும்
விதமான செந்தூரம் பணவி டைகோள்
மாடப்பா நீர்களித்த திப்பாய் வீழ்தல்
மதிக்கேட்ட நீரிழிவும் பறந்து போமே. (190)

தைலம்.

நீரான நீர்மேகப் பிரமி யங்கள்
நிலைகேட்டுத் தலைகேட்டு நிலை தோடும்
வாரான வசியத்தின் தைலஞ் செல்வேன்
வழியிந்திர கோபங்குழி யானே மின்னி
பூரானகழல் வண்டிப் புலியோ டைந்தைப்
பொடிபண்ணி முத்தத்தா சியினி லாட்டி
ஆரான தலைக்கிழங்கு நெய்யை வாங்கி
அப்பனே கபாலத்தில் வார்த்துக் கொள்ளே. (191)

கொள்ளப்பா தீரியதனைக் கொளுத்தி வைத்து
குணமான தலைக்கிழங்கு கவிழ்த்து முடி
வள்ளப்பா எரியிடவே மைதான் பற்றும்
வளமான மையதனைச் சுரண்டிக் கொண்டு
வெள்ளப்பா புழுதுடன் கஸ்தூரி கூட்டி
விதமான முப்புது கழஞ்சு போடு
விள்ளப்பா மத்தித்துச் சிமிழில் வைத்து
மேலான லலாடமதில் போட்டி டாயே. (192)

போடப்பா இதனாலே சௌக்கியஞ் சொல்வேன்
புகழான ஸ்திரிகளுக்குச் சிம்மென் றேசோல்
ஆடப்பா புடருக்கு நங்கென் றேசோல்
அப்பனே பெரியோர்க்கு மங்கென்றே சொல்
மீடப்பா சனங்களுக்கு வங்கென் றேசோல்
மிருகத்திற் கெல்லாந்தான் யங்கென்றே சொல்
வாடப்பா இவ்விதமாய்ச் செய்து கொள்ள
வளமான வைத்தியமு மாகும் பாரே. (193)

பாரப்பா சருக்கிடைதா னின்னா லப்பா
பண்பான வாதமது செய்யக் கேளு
ஆரப்பா அறிந்தவர்கள் முன்செந் தூரம்
அப்பனே ரவிபத்துக் கொன்று தானும்
நாரப்பா ரசஞ்சேர்க்கத் தங்க மாகும்
நளமான தங்கமடா சொக்கத் தங்கம்
வாரப்பா செந்தூரம் பட்ட போதே
வளமாக எல்லாமும் பொன்னுய்ப் போமே. (194)

பொன்னுன லிங்கத்தின் கட்டு வாங்கி
பொருளாம்லோ கத்திற்கடு களவு நய
என்னுன குபேரனைவன் லோகத் துண்டோ
இதமான தங்கம்பத் தரைதா னதும்
அன்னுன ராசியுள்ளோ னனந்தங் காண்பான்
அப்பனே மற்றோர்கள் காணு ரையா
ஒன்னுன உலகத்தில் வாதி சித்தர்
உயர்வாகச் செய்துகொண் டிருப்பார் பாரே. (195)

பாரப்பா கர்மிக்குக் கிட்டி டாது
பண்பான சரிகையிலே மயங்கிக் கொண்டு
ஆரப்பா யிருந்தவர்கள் தெரிந்து கொண்டார்
அப்பனே சருமவித்தை யாகா தையா
நாரப்பா நல்லோர்கள் சிவயோ கத்தர்
நலமான வாதமதைக் காண்பா ரப்பா
வாரப்பா கர்மிகள்செய் பாவத் தாலே
வளமாகப் பலியாது சாபந் தானே. (196)

தானு மனையாளும் புருடன் பிள்ளை
தனதாகச் சாப்பிட்டு உடல் வளர்த்து
வானு மாடிமேத்தை பெலமாய்க் கட்டி
வளமான பணங்கொடுத்து வட்டி வாங்கி
மானு பெண்டிர்க்கு நகைகள் செய்து
மகிழ்வாக யிருப்பதற்கோ வாதஞ் சொன்னேன்
வீனா மாயசத்தி பிடித்த மாந்தர்
வீணருக்குப் பலியாது மயக்கந் தானே.

(197)

மயக்கமது கொண்டலவார் மாயப் பெண்ணால்
மத்கேட்ட மாந்தருக்குப் பலித மாமோ
நயக்கமது வயிர்பிழைக்க அலவா ரப்பா
நயமில்லாச் சண்டாளர் நாச மாவார்
அயக்கமது புத்தியுள்ள சிவயோ கிக்கும்
அப்பனே கன்னிதுலா ராசி யோர்க்கும்
தியக்கமிலா தேகிடைக்கும் யோகிக் குத்தான்
திரமான மனக்கண்ணு லெல்லாங் காணே.

(198)

காணப்பா அறிகுருவுந் தெரியுஞ் சாஸ்திரம்
கண்மணியே யிதைவிட்டாற் குருவங் கேது
ஆணப்பா சித்தரேன்ற பேரியோர் வந்தால்
அப்பனே அவர்சொல்வா ரறிந்து பாரு
வாணப்பா விதியாஸி தனக்குக் கிட்டும்
வளமாக மற்றோர்க்குக் கிட்டா தப்பா
நாளப்பா விபரமுட னிரண்டு நூறில்
நலமாகச் சகலகலே சொன்னேன் பாரே.

(199)

சொன்னவட மொழிமுன்று லட்சம் வாக்கியம்
சருக்கியே காவியமா யிரத்திற் சொன்னேன்
அன்னதோரு ஐந்நூறு கலைஞா னந்தான்
அப்பனே உனக்காகச் சொல்லி விட்டேன்
வன்னதோரு வாதமொடு ஞானப் போக்கு
வளமான கிரிகையொடு இந்திர ஜாலங்
கன்னதோரு யோகத்தி லனந்தம் போக்கு
கனமான கற்பத்தில் அனந்தம் போக்கே.

(200)

போக்கான என்னந்தி யருளி னுலே
பொருளான சகலமுந்தா னிதிலே சொன்னேன்
வாக்கான வைத்தியவா தங்கள் தானும்
வளமாகச் சொன்னதெல்லாந் தவறே இல்லை
நாக்கான நந்தீசர் மகிழ்ந்து தானும்
நன்மைபெற அமுதமேன்றன் கையி லீயந்தார்
ஆக்கான அகவினியே உந்த னுக்கு
அருளினே னென்வாக்கா லமுதந் தானே.

(201)

தானு நாதாக்கள் மறைத்த தெல்லாங்
தனதாக மாட்டினேன் நூல்கள் தோறும்
வேனா வேதாந்த வியாசர் தானும்
விளங்கியதோ ரெந்தகப்பன் சொன்னஞானம்
ஆனா அவர்மொழிபோ லார்தான் சொல்வார்
அப்பனே பார்த்தவர்க்கு யோக மெய்தும்
கானா என்னுடைய மொழியைப் பார்த்து
கனமான பத்தினெண்பேர் தேர்ந்தார் பாரே.

(202)

பாரேன்ற என்சீஷ் ரனேகம் பேரிற்
பத்வான அகவினிக்குத் திறந்து சொன்னேன்
ஆரேன்ற தேரையரும் ராம தேவர்
அப்பனே யோகசித்தி யடைந்து விட்டார்
வாரேன்ற புலத்தீசர் கற்பஞ் சொன்னார்
வளமான ராமருமே மறைத்து வைத்தார்
காரேன்ற அகத்தியருந் திறந்து சொன்னார்
கனகநூல் நூற்றியைம்பத் தைந்தும் பாரே.

(203)

நூலான நூலப்பா அகப்ப டாது
நனுக்கமாய் நனுக்கிவிட்டார் நூல்கள் தோறும்
பாலான அகத்தியர்தன் நூலைப் பாரு
பஞ்சகா வியநூலின் காண்டம் பாரு
சாலான சௌமியசா கரத்திற் குணஞ்
சடாட்சரம்போற் கருவேல்லா மதிலே சொன்னார்
நாலான என்னுடைய நாற்காண் டம்பார்
நலமாகச் சகலமுந்தான் சொன்னேன் நானே.

(204)

56 தன்வந்திரி வைத்தியம் 200.

சொன்னதொரு கலைக்கியானத் தன்னைப் பாரு
 சொற்பெரிய நாதாக்கள் மறைத்த சூஸ்தீரம்
 வன்னமாய் வழிதூறையா யறிந்து சொன்னேன்
 வளமாக என்னப்போல யாருஞ் சொல்லார்
 கன்னமடா கருமத்தைச் செய்ய வேண்டாம்
 கனமான தருமத்தைக் கருத்தி லெண்ணு
 அன்னமடா கொல்களது செய்ய வேண்டாம்
 அப்பனே ஒருவரையும் வைதி டாதே. (205)

வைத்தினால் வெகுமானங் கிடைக்கப் போமோ
 வளமான பெரியோரை நோக வேண்டாம்
 பைபவே மதுகஞ்சா அபினி தன்னைப்
 பாங்குபெறக் குடிப்பவரோ டிணங்க வேண்டாம்
 கையவே தர்மமது மிகவே பண்ணு
 கனமான தேய்வத்தைப் பழிக்க வேண்டாம்
 ஐயனே சந்தியாசி பெரியோர் வந்தால்
 அப்பனே அவர்களையும் பழித்தி டாதே. (206)

பழித்தாக்கா லவர்பிழைக்கும் பிழைப்பெல் லாம்போம்
 பரிவாக அன்னமிட்டு மோசஞ் செய்தால்
 அளித்தாக்கா லென்னபல னுண்டோ வேண்டாம்
 அப்பனே நெட்டோடே சாப மெய்தும்
 நளித்தாக்காற் பெரியோரைப் பழித்த கர்மம்
 நலமாக எத்தேசம் போனாற் றீரும்
 வளித்தாக்கால் வல்வினைகள் வந்து சேரும்
 வளமான பாவமடா வகுத்துப் பாரே. (207)

பாரப்பா நால்வேதத் தொகுப்பைப் பாரு
 பண்பான வேதாந்தக் குறியைப் பாரு
 ஆரப்பா வாதியுட குறியைக் காரு
 அப்பனே கண்ணோட்டி மறிந்து பாரு
 கோப்பா நின்றகலை தன்னைத் தாண 101676
 கோரன கருவிகளோ டோக்கக் காணும்
 சீரப்பா நாதாந்த வைத்திய மின்னால்
 சிறப்பான வைத்தியந்தா னிருநாய முற்றே. (208)

முற்றிற் று